

ANT

Haftalık Dergi • 10 Mart 1970 • Sayı 167 • 150 Krş

Devrimci
Demokratik
Halk
İktidarı

DEVRİMCİ HALK
MÜHÜRLEFFETİMİ
GÜCÜLENDİRELİM

BU AHILAK ÇIKMAZIDIR—
KİMIN EKMEĞİNE YAĞ
SÜRÜLDÜ YANİ—

BURANA SOKULMAK
İSTENİYORUZ

SAİBE DE
NE DEMEK

ACELE
ETMEMELİ

İÇİM HİCRANLA DOLU

BİR BAŞARISIZLIK
KARŞISINDAYIM

KRİZ CİDDİ

OLAN
OLMUSTUR

SATLAĞI
TAMİKE

HİZMETLER
YÜRÜTÜLMELİ

BU HESELEYİ HERKESE
GÖRÜŞEBİLİRİM

DUBÜK İLE Mİ
GÖRÜŞSEM

SEÇİM
LAZIM

İSTE
BURHANIN
BAŞ MİMARİ
ÇIKTI ORTAYA

SEN
OTURMAZSIN
ORAYA!

ASLINDA
BURHAN
BES
GÜNLÜK

BİZİ HERKES
SUÇLUYOR

ARABAYA
TAŞ KOTULUR

2 YENİ
SANDALYE
SATIN ALACAM

ACELE ETMEYİN
DİŞ SÜKER GİBİ
OLMAZ BU İS

TAM
BAŞBAKAN
OLACAK
BİRİ'YİM
YANİ

44

Ortak Pazar faciası

Türkiye'yi Ortak Pazar'a sokmak için hummalı faaliyet devam ederken, Ege Bölgesi Sanayi Odası yöneticisi Selahattin Karaoğlu, «Had safhaya ulaşan saç sığınım nedeniyle İzmir'de madeni eşya fabrikalarının kapanma hazırlığı içinde olduklarını» açıklamıştır. Daha şimdiden büyük sarsıntılar geçiren ve ancak karaborsadan ham madde temin ederek ayakta durabilen sanayimizin, Ortak Pazar'a girdikten sonra yıkılacağı muhakkaktır. Buna karşılık İstanbul Sanayi Odası Meclis Başkanı, «Sanayicilerimizin büyük çoğunluğu Ortak Pazar'a karşı değildir. Ve büyük riski taşıyanlar da bunlardır. Böyle olduğu halde bazı profesörler çok bedbin görüşlerde bulunmaktadır» demmiştir. Sosyal hiç şüphesiz «sanayicilerin çoğunluğu» derken, İstanbul'daki montaj sanayicilerini kasdetmekte, gerçek sanayicilerin Ortak Pazar karşısında yıkılmasından zerre kadar endişe duymamaktadır.

Cezair'de Millileştirme

İlk olarak petrol şirketlerini millileştirmiş bulunan Cezayir Hükümeti yeni aldığı bir kararla Fransızlara ait 6 ke-reste ve tomruk şirketini millileştirmiştir. Kararın gerekçesinde, bu şirketlerin Cezayir ekonomisine olumlu hiçbir katkıda bulunmadıkları, ayrıca son yıllarda yatırım yapmaktan kaçındıkları belirtilmektedir.

ATOF'e Baskı

Almanya Türk Öğrenci Federasyonu Başkanı Hakkı Keskin, vatandaşlıktan çıkartılmakla tehdit edilmektedir. Federasyonun açıkladığına göre, başkanlık, Keskin'in üç ay içinde Türkiye'ye dönüşünü istemiş, aksi takdirde vatandaşlıktan çıkartılacağı tehdidinde bulunmaktadır. Oysa Keskin öğreniminin son devresindedir. Geçen yıl, yurt sorunlarıyla ilgilendikleri, Türk işçileriyle ilgili kurdukları, işçi ve öğrenciler arasında bilinçlenme seferberliğine giriştikleri için sadece Batı Berlin'de, Hakkı Keskin de dahil olmak üzere, dokuz öğrencinin öğrencilikleri kaldırılmış, bursları kesilmiş, pasaportları uzatılmamıştır. Bunun üzerine Berlin Senatosu Türk öğrencilerine yardımcı olarak öğrenimlerine devam imkânını sağlamıştır. Dokuz devrimci öğrencinin kendi paralarıyla bile Avrupa'da işçilerimizle beraber kalmasını engellemek için iktidar her türlü kanun dışı davranıştan kaçınmamaktadır.

Gerillacıların Başarısı

Guatemala'da tutuklu bulunan bir öğrenci liderinin salıverilmesi için, Dışişleri Bakanı Fuentes Mohr, «Silahlı Devrim Kuvvetleri» tarafından kaçırılmıştır. Öğrenci lideri Giron Calvillo 24 saat içinde serbest bırakılmadığı takdirde bakanın öldürüleceğini açıklayan gerillacılar, isteklerini gerçekleştirmişlerdir. Bakan ile öğrenci lideri Meksika Büyükelçiliğinde değiştirilmiştir. Şehir gerillacılarının bu yeni başarısı, Latin Amerika'da hakim çevrelerin korkusunu adamakıllı artırmıştır.

TDGF ve II Devrimci

Bir süre Filistin cephesinde bulunduktan sonra yurda dönüşlerinde Diyarbakır Tıp Fakültesi'ne sabotaj yapacakları iddiasıyla tutuklanan II devrimci gençin durumları ile ilgilenmek üzere Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu adına bir heyet Diyarbakır'a gitmiştir. TDGF Genel Başkanı Atilla Sarp, Devrimci Avukatlar Derneği Başkanı Niyazi Ağırnash, ODTÜ Öğrenci Birliğinde Tevfik Fikret Nas ve ODTÜ Öğrenci Forumu Temsilcisi Çağatay Anadol, incelemelerden sonra bir rapor hazırlayacaklardır.

TIP Dava Açıyor

Bazı siyasi partilere bütçeden ödenek verilmesini sağlayan kanunun iptali için TIP Genel Yönetim Kurulu, Anayasa Mahkemesi'ne başvurmayı kararlaştırmıştır. Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki iptal kararından sonra, daha o kararın gerekçesi açıklanmadan alelacele bir kanun daha çıkarılmış ve hazine yardımıyla üç burjuva partisi, AP, CHP ve GP arasında bölüşülmesi sağlanmıştır.

Laos'ta Şenlikler

Laos'taki stratejik Küpler Ovası'nın tekrar Patet Lao birliklerince ele geçirilmesi, Sam Neua kesimindeki Laos halkı tarafından şenliklerle kutlanmıştır. Öte yandan Kuzey Vietnam ve Patet Lao birlikleri harekate başarı ile devam etmekte olup kralliyet başkenti Luang Prabang havan topu ateşine tutulmuştur. Halkın da desteğiyle kazanılan bu başarılar karşısında panjere kapılan Amerika, si-vil halkın da meskun bulunduğu yerleri stratejik B-52 bombardıman uçaklarıyla bombalamaktadır. Ancak, Patet Lao Radyosu, Amerika'nın bu hareketiyle da alay ederek şöyle demektedir: «Stratejik bombardıman uçaklarını taktik görevlerde kullanmak, bir evi korumak için bekçi köpekleri yerine & kızılderden medet ummak kadar saçmadır. Çünkü bu uçakların gücü çok uzak-tan ısıtılmakta ve birlikleri-miz gayet kolaylıkla dağı-larak sığınaklarına girebilmektedir.»

Esnaf Sayısı Artıyor

Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu Genel Başkanı Hüsamettin Tiyan-şan, 1970 yılında Türk esnaf ve zanaatkar sayısının 4 mil-yonu bulacağını açıklamıştır. Bunlar içerisinde tek başına çalışanlar olduğu gibi, ya-nında işçi çalıştırmakla be-ra-ber endisi de emek harca-yan sanatkarlar büyük ye-kun tutmaktadır. İşçi sınıfı-nın devrimci mücadelesinde müttefiki olabilecek küçük burjuvazinin bu kesiminin sorunları üzerine sosyalistler daha dikkatle eğilmek, bu potansiyeli «Demokratik Halk İktidarı» doğru yönlendirmek zorundadırlar.

Nazım Hikmet Placı

Almanya'da hazırlanan, Na-zım Hikmet'in kendi sesin-den doldurulmuş 33 devrili büyük boy bir plak piyasaya çıkartılmıştır. Nazım Hik-met, plakta yeralan «Türki-ye'den nâcin ayrıldım?» ko-nulu konuşmasında şöyle de-mektedir: «13 yıl işlemedi-ğim bir suçtan ötürü zindan-da yatırdım. Hanishane'den çırdık bir kalbe çıktım. Bu-na rağmen beni askere al-mak istedikler. Ben askerlik-ten ve askerden kaçacak a-dam değilim. Aldığım bilgi-lere göre, benimle ilgili bir takım hazırlıklar yapılmış. Bunlara dair elimde Mende-res Hükümeti'nin hazırladığı deliller var. Günlü gelince bunları da açıklayacağım. E-ğer Türkiye'den ayrılmaya-ım, cesedim Türkiye'de ka-lacaktır, ama burdaki bız-metlerimi yapamayacağım.»

Gençtürk'e dava

Yeni Gün Gazetesi'nin 16 Ocak günlü sayısında öğret-men boykotu ile ilgili olarak yazdığı «Temel Sorunlara İ-limlemedikçe başlıkları yazıdan dolay yazar İsmail Gençtürk hakkında, Türk Ceza Kanu-nu'nun 312. Maddesine göre suçları tehlikeli surette kin ve adavete tesvik iddiasıyla dava açılmıştır. Durusmalar, Ankara Tolu Basın Mahkemesi'nde devam etmektedir.

Filo gelemiyor

Amerikan 6. Filosu'na mensup bir kısım gemilerin bu ay i-çinde İzmir Limanı'na yapacakları ziya-ret Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nın em-riyle iptal edilmiş-tir. Altıncı Filo, İs-tanbul ve İzmir gibi büyük limanlara ar-tık ziyarette bulun-mağa cesaret edeme-mekle beraber, Ak-deniz'deki küçük li-manlarımıza gelip gitmektedir.

Şiar Yalçın olayı

Devrimci savcılardan Şiar Yalçın'a, Yüksek Savcılar Kurulu'nun üçte ikisinin kararıyla isten el çektilir. Yalçın, bu işlem karşısında Danıştay'a başvuracaktır.

□ Barış Gönüllüleri

Öğrencilerin boykota başlamaları üzerine Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'nde görevli iki barış gönüllüsü, «aydın olmadıkları» gerekçesiyle isten çıkartılmışlardır. Okulda İngilizce dersi veren Robert İmiah ve Corrine Merkel'in isten çıkartılması üzerine öğrenciler boykota son vermişlerdir.

□ Fordtaki Türkler

Almanya'da Ford fabrikalarında çalışan Türk işçilerinin 15'i aldıkları ücretin az oluşu, buna karşılık yaptıkları işin ağır ve ezici olması yüzünden toplu halde iş bırakmışlar, üç saat çalışmamışlardır. İş bırakan işçiler, personel bürosuna gidip durumunu anlatmışlar, büronun da ruma müdahalesi karşısında patronun adamı da, «bunların hepsinin çıkışı vermesin» tehdidini savurmuştur. Ancak işçilerin direnişte kararlı olduklarını gören yöneticiler, bu hareketin başka kimselere da sıçrayabileceği korkusuyla işçilerle anlaşma yoluna gidilmesini istemişlerdir. Neticede iki kişi isten atıldıktan sonra diğerlerinin ücretlerine zam yapılmıştır.

□ Köln'de Seçimler

Köln Türk Gençliği Kültür Kulübü'nün olağan kongresi yapılmış ve seçimler neticesinde yönetim kuruluna Koray İtman, Ayhan Alpagut, Doğan Kekevi, Mustafa Tutkun ve Kamber Kaplan seçilmişlerdir.

□ Pompidou memnun

Büyük sermayenin adamı olarak Fransa Cumhurbaşkanı Pompidou, Birleşik Amerika'ya yaptığı ilk ziyaretten memnun dönmüştür. Her ne kadar Ortadoğu konusundaki iktidarı politikasından dolayı Amerika'da yer yer Yahudi toplulukları tarafından aleyhte gösterilerle karşılanmışsa da, Nixon ve diğer Amerikan yöneticileriyle yaptığı görüşmelerde Pompidou Amerikan dümensuyundaki politikasını pekiştirmiş ve memnuniyetini Paris'e dönüşünde açıklamıştır.

□ Akşam uyarıyor

TÖS İkinci Başkanı Dursun Akşam, kamuoyu dikkatinin hükümet bürhanına çevrildiği günlerde öğretmenler üzerinde «ince ve zalim bir kıyımın sürdürülmekte olduğunu» açıklamış, boykota katılan 20 bin öğretmenden 2 milyon lira ceza kesildiğini, 300 öğretmenin de harcırahsız olarak başka yerlere atıldığını belirterek, «Kıyım devam ederse, yeni bir öğretmen boykotunun başlatılabileceğini» bildirmiştir. Nitekim, yurdun dört bir yanında kıyım uğrayan devrimci öğretmenler TÖS Genel Merkezi'ne telefon ederek boykotun yeniden başlatılması için baskıda bulunmaktadırlar. Boykotla ilgili değerlendirmeleri sürdürmekte olan TÖS yöneticileri bu fiili baskılar karşısında kesin görüşlerini ortaya koymamakla beraber kitlenin isteklerini uygulayacaklarını açıklamışlardır.

□ Öğrenci Kıyımı

Bursa Eğitim Enstitüsü'nde boykot nedeniyle disiplin kurulu tarafından 34 öğrenci hakkında «bir yıl okuldan uzaklaştırma», diğerleri hakkında da «2-15 gün arasında isten uzaklaştırma» kararı verilmiştir. Ayrıca bir ay önce süresiz kapatılan okulda yeniden derslere başlanmıştır.

□ Merkez Sol Kabine

Uzun süreden beri İtalya'da devam eden kabine bürhanına Mariano Rumor'un da bir çare bulamaması üzerine, bu defa yine Hristiyan Demokratlardan Aldo Moro başbakanlığa getirilmiştir. Moro, Hristiyan Demokrat, Sosyal Demokrat, Sosyalist ve Cumhuriyetçi partilerden bir «merkez-sol» kabine kurmağa çalışmaktadır.

□ İ.T.Ü. de genel boykot

İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencileri yaptıkları forum sonunda süresiz boykot kararı almışlardır. Öğrenci liderleri yaptıkları konuşmalarda bozuk düzenin sürdürüldüğünü, Senato'nun öğrenci istekleri konusunda olumlu bir tavır takınmadığını belirtmişlerdir. Forumdan sonra yüzlerce öğrenci Maçka'dan Taşkışla'ya kadar bir yürüyüş düzenleyerek senatoyu ve hükümeti protesto etmişlerdir.

Yapması gerekeni yaptı!

AÇIKLANAN yeni Demirel kabinesi, ANT'ta kabine bürhanının başından beri üzerinde durduğumuz ihtimali köşin köşine doğrulamıştır. Evet, Demirel, milletle alay edeceğine, eski bakanlardan hiçbirini değiştirmeden yeni kabineyi kurmak suretiyle, emperyalizmin tezgahladığı plan çerçevesinde kendisine düşen görevi bihakın yerine getirmektedir. Emperyalizmin planı, sık sık belirttiğimiz gibi, Türkiye'nin sürüklendiği ekonomik ve sosyal çıkmaz karşısında, sosyal patlamalarla başedemeyeceği ve Washington'ın dümensuyunda işbirlikçi kapitalistler hegemonyasını sürdüremeyeceği bilinen tek parti iktidarı yerine, bir an önce bir koalisyon hükümetinin teşkilini sağlayacak ortamı yaratmaktır. Geçen yıl büyük burjuva partilerine mensup politikacıların arka arkaya Washington'a yaptıkları ziyaretlerden planın ilk uygulamasını Bayar meselesini ortaya atıp eski DP oylarını AP'den çekmek manevrasıyla İnönü yapmıştır. Seçimlerde Demirel de, 41'lerin ısrarla ileri sürdükleri göre, tek başına AP iktidarı kurulmasını önlemek için elinden geleni ardına koymamıştır. Buna rağmen, seçmen kitlelerinin CHP'ye geleneksel düşmanlığı ve solun da yeterince etkin olamaması yüzünden oy çoğunluğu yine AP'ye teveccüh etmiş ve Demirel, kendi iradesine rağmen, tek başına iktidar sorumluluğuyla karşı karşıya kalmıştır.

SEÇİMLERDE koalisyon imkanı yaratılamaması üzerine oyunun ikinci perdesi sahneye konmuş ve Demirel mecliste çoğunluğu teşkil eden AP Grubu'nu bölmek için ikinci hükümeti kurarken Bilgiç'çileri tamamen kabine dışı bırakmak suretiyle parçalanmanın tohumlarını atmıştır. Bu tohumlar, Demirel'in hiçbir şekilde uzlaşmaz tutumunu sürdürmesiyle bütçe oylamasında meyvelerini vermiş ve bütçeye kırmızı oy verilmek suretiyle Demirel Hükümeti «güvensiz» hale düşürülmüştür. Demirel bu durum karşısında çekilmeğe dünden teşnedir, ama AP Genel Başkanı olduğu ve Filipin demokrasisi kuralları hükümetin en fazla milletvekiline sahip partinin genel başkanı tarafından kurulmasını emrettiği için, kabineyi kurma görevi tekrar kendisine verilmiştir. Yeni bir tek parti hükümeti kurabilmek için Demirel'in Bilgiç'çilerle bir uzlaşma yolu bulması gerekirken, asıl niyeti başka olduğu için bu yola da yanaşmamış, kabinede en küçük bir değişiklik yapmamak suretiyle bütün köprüleri atmıştır. Bu arada 226'yı bulmak için bazı milletvekili transferleri yapılmıştır ama, bu, Demirel'in iradesinden çok, iktidarın nimetlerini elden kaçırmamak isteyen çevresindeki Yeminlilerin gayretkeşliklerinin eseridir.

BUNDAN sonra ne olacaktır? Önümüzdeki güven oylamasında meclis çoğunluğunun karşısına, adeta meydan okurcasına, geçen defa fiilen güvensizlik oyu almış bir kadro ile çıkan Demirel Hükümeti'nin çoğunluk sağlaması ihtimali çok zayıftır. Bilgiç'çi olan, fakat geçen defa bütçeye beyaz oy veren AP milletvekillerinin de bu defa hükümet aleyhinde oy kullanması mümkündür. O takdirde, Demirel'in niyeti ve emperyalizmin hesabı gerçekleşmiş olacak, bir koalisyon kaçınılmaz hale gelecektir. Kaldı ki, Yeminlilerin yaptıkları transferlerle yada 41'lerin parti disiplinini ihlal etmemek için oylamaya katılmamalarıyla nisbi bir çoğunluk sağlansa bile, Üçüncü Demirel Hükümeti'nin uzun ömürlü olmasını beklemek safdilliktir. Ekonomik ve sosyal şartların da zorlamasıyla eninde sonunda AP Grubu parçalanacak ve yeni bir seçime gitmek kaçınılmaz hale gelecektir. AP'nin parçalanmış olarak katılacağı bir seçimin sonucu da, ya AP-CHP koalisyonu, yada burjuva partilerinin tümünün meydana getireceği bir milli(!) koalisyondur. Eğer koalisyonlar dönemi de, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin bekledikleri istikrarı sağlayamazsa, Yunanistan örneği bir yönetim sırada beklemektedir. Öyle bir yönetimin kişisel olarak kendilerine de yar olmayacağını bildikleri içindir ki, burjuva politikacıları, «Demokratik rejim her bundan bir çare bulur» yavesiyle zaman kazanmağa çalışmaktadırlar.

GÖZ GÖRE

YALÇIN ÇETİN

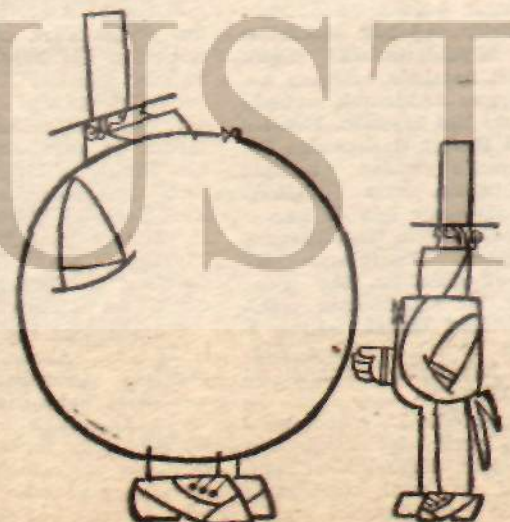
SENETLE ADAM ÖLDÜRÜLDÜ -BASIN-

İSTANBUL BOĞAZ KÖPRÜSÜNÜ BİR ADAM TEK BAŞINA YAPIYOR.

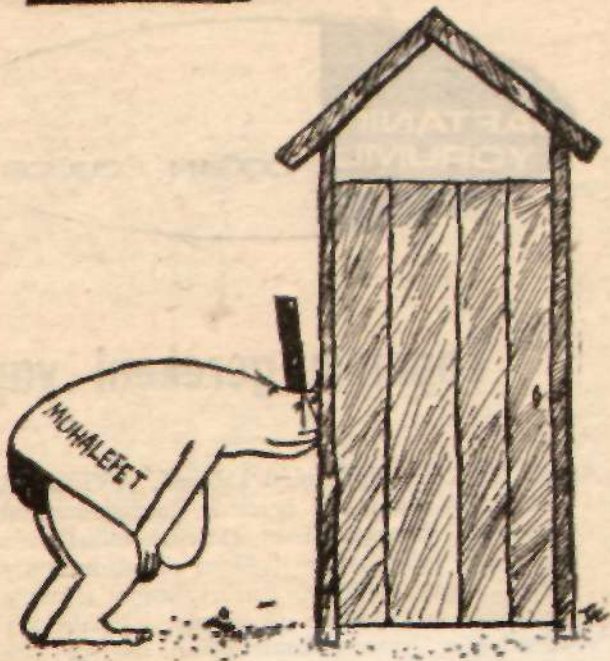
-BASIN-

-BUNU BİTİRİNCE GİDİP BİR TANE DE ÇANAKKALE BOĞAZINA YAPACAM!...

-SENİ GÖRDÜM DE AKLIMA GELDİ... BİR YUVARLAK MASA KONFERANSI YAPI VERSEK!

KABİNE ÇALIŞMALARI

Demirel'in sürprizi emperyalizmin planına uygundur!

AP Genel Başkanı Süleyman Demirel, üçüncü kabinesini, bir skandal haftasının sonunda, meselelere yüzeyden bakanlar için sürprizli, fakat meselelerin derinine inebilenler için hiç şaşırtıcı olmayan bir şekilde kurdu. Genellikle, Demirel'in, bütçe kurumsal oy aldıktan sonra gerek parti içi, gerekse parti dışı muhalifleriyle uzlaşma imkanı arayacağı ve ikinci kabinesinde şimşekleri üstüne çeken birtakım bakanları değiştirerek, bir çimsel de olsa, yeni oylamada güvenoyu alabilecek bir ortam sağlamaya çalışacağı düşünülüyordu. Hatta tahminler arasında, mümkün olduğu kadar çok kişiyi tatmin edilebilir için kabinedeki bakan sayısının 26'ya çıkartılacağı, gerekirse bakan yardımcılarını ihdas edileceği söyleniyordu.

Gel gör ki, Demirel istifasını verdikten 20 gün sonra Çankaya'ya tekrar gittiğinde Cumhurbaşkanı'na aynı listeyi vermiştir. Demirel'in bu davranışı, gerçekte, başta cumhurbaşkanı olmak üzere, meclis, halkı ve alay etmekten başka bir şey değildir. Çünkü, cumhurbaşkanına sunulan kabine listesi 20 gün önce zımnen güvensizlik oyu alan kabine listesinin aynıdır. Madem ki 20 gün sonra aynı listeyi kabine diye cumhurbaşkanına sunacağı, öyleyse Demirel bütçe oylamasından sonra neden istifa etmiş ve halkıyı üç hafta süre ile oyalamıştır? Üstelik, bütçesi kırılmış ve yirmi gün sonra temelit pilları gibi aynı kabineyi neden cumhurbaşkanının önüne sürmüştür?

Ve cumhurbaşkanı Sunay, kendisiyle adeta alay edercesine yapılan bu jesti nasıl hazmetmiş ve Demirel'in uzattığı listeyi itirazsız onaylamıştır? Bunun nedenleri, «Haftanın Yorumu» sütununda da belirttığımız gibi gayet açıktır. Emperyalizmin tezgahladığı oyun çerçevesinde Sunay da, Demirel de, İnönü de, tek parti iktidarını imkansız kılarak bir koalisyon ortamı yaratmak için seferber olmuşlardır. Meclisin çoğunluğuna hakaret edercesine aynı listeyi «kabine» diye getirmekle Demirel ve bu listeyi onaylamakla Sunay, bile bile lades demişlerdir.

Devamlı ANT okurları, bir yıldan beri gelişmekte olan politik olayların gerçek nedenlerini ve eninde sonunda varacağı noktayı bilen insanlar olarak, bu pazarlık gününden itibaren hükümet programının açıklanmasını, güven oylamasını ve ondan sonraki gelişmeleri de, senaryoyu önceden bilen bir tiyatro seyircisi rahatlığı içinde, hiç bir şaşkınlığa kapılmadan izleyebilirler. Burjuva demokrasisinin çöküşünü gösteren gelişmeler sadece Demirel'in kabine oyunlarından yada 41'leri partiden attıran AP Yüksek Haysiyet Divanı Başkanı Mustafa Kaplan'ın o kızgınlığa karışım penceresinden atması atakıyo-nundan, yada iktidar nimetlerinin ellerinden gitmekte olduğunu gören Yeminsizlerin vesikali milletvekillerini dahil, bir gazinoya garibet, bir takıma futbolcu transfer eder gibi transfer etmelerinden ibaret de değildir.

Emperyalizm sahnede

Bir başka oyun da, Amerikan emperyalizminin Filipin demokrasisi ve koalisyonlar denemesinden sonra yedek kuvvet ola-

Emperyalizm köşeye sıkışıyor

Dünya halklarının gitgide hızlanan ve önemli boyutlarda başarılar kazanan devrimci mücadelesi emperyalizmi her geçen gün biraz daha zayıflatmakta ve uçurumun kenarına doğru itmektedir. Emperyalizmin devrimci dünya halkları karşısında gerilemeğe başlaması, doğal olarak, hem kendi içindeki, hem de kendisiyle müttefikleri arasındaki iktisadi ilişkileri etkilemekte ve bu durum siyasi planda da yansımaktadır. Emperyalizmin kısa dönemde yapacağı şey, dünyada hızla gelişen bağımsızlık ve sosyalizm mücadelelerini kösteklemek, bastırmak ve geciktirmek üzere mevcut çabalarını mümkün olduğu kadar arttırmaktır. Bunun için, emperyalistler hep bilinen yöntemlerini yer yer değiştirerek uygulama yolundadırlar; başvurdukları yollar şu şekilde özetlenebilir:

- Ezilen halkların kendi aralarındaki bazı ihtilafı körükleyerek devrimci potansiyeli zayıflatmak,
- yeni stratejik üslenmelere girişmek,
- dünyada prestij toplamak amacıyla politik taktikler deneyip, askeri üslenmede de bu faktörü de göz önünde tutmak ve kadife eldiven içinde bir demir pençe haline dönüşmek,
- güdümü altındaki ülkelerde yeni ittifaklara girilerek hegemonyasını korumak,
- dünyadaki işbirlikçileri aracılığıyla uyguladığı baskı ve terör yöntemlerini daha etkili ve geçerli bir biçimde düzenlemek,
- kendi fiili müdahalesini ancak çaresiz kaldığı zaman gerçekleştirmek v.b., v.b.

Emperyalizmin yer yer farklılaşan yöntem ve taktikleri ne olursa olsun, temelde başvurduğu değişmez tek yol baskı ve terördür.

Türkiye'deki buhran

Emperyalizmin gitgide gömülmeğe olduğu açmaz kendi güdümü altındaki ülkelerde daha keskin biçimlerde yansımaktadır. Türkiye'de uzun zamandanberi süregelen iktisadi sıkıntının siyasi bir buhrana dö-

nüşmesini bu bütünlük içinde ele almanız gerekir.

Bir yandan emperyalizmin sürüklediği çıkmaz, öte yandan halkımızın devrimci mücadelesi, Türkiye'de işbirlikçi egemen sınıflar arasındaki çelişkiyi keskinleştirmiştir. Egemen sınıflar kendi iç çelişkilerini yumuşatmak için yıllardır birtakım palyatif tedbirlere başvurmakta, tüketim maddelerine zana yapılarak, halkın ödediği vergileri arttırarak kurtuluş yolları aramaktadırlar. Şüphesiz ki, denedikleri yollar fayda vermemiş, tam tersine, halkın direnişi, çektiği sıkıntı ortamında şiddetlenmiştir. İşçi sınıfının hızla gelişen ekonomik mücadelesi, köylülerin toprak işgalleri, bürokrat ve teknokratların giriştikleri direniş eylemleri bunun apaçık kanıtlarıdır.

Halkımızın bu mücadelesi ve gitgide yaygınlaşan hoşnutsuzluğu, siyasi partiler katında da kendini göstermiş, başta CHP olmak üzere bütün politika esnafı fukara edebiyatı yarışına girişmişlerdir. Ne var ki, emekçi kitlelerin uyanışını geciktirmek amacıyla tezgahlanan fukara edebiyatı da istenen sonucu vermemektedir.

Bir yandan halkla emperyalizmin ve işbirlikçileri arasındaki çelişkiler keskinleşirken, öte yandan işbirlikçiler içindeki çelişkiler su yüzüne çıkmış ve siyasi platforma yansımıştır. Bunun belirtilerine Bilgiç ve Erbakan hareketinde rastlamıştık. Emperyalizmin ihraç metali dinci ideoloji ve anti-komünizm silahını işbirlikçi iktidarın (ve Bilgiç takımının) elinden alarak parsa toplamak isteyen Erbakan, Bilgiç muhalefetine temel teşkil eden bir kısım güdük Anadolu burjuvazisinin ve aracı-tefecilerin finans-kapitalle olan çelişkisini kendi lehine kullanmak istemişti. Bu mücadele içinde bir süre Erbakan yanında saf tutar görünür güdük burjuvazi kendi güçsüzlüğünün kısa zamanda farkına vararak muhalefeti AP içine kanallı etmek yolunu seçmiştir. (Ocak ayında yapılan Odalar Birliği seçimlerinde finans kapitalin sağladığı ezici çoğunluk Anadolu burjuvazisinin ürkekliğinin bir kanıtıdır).

İşbirlikçiler arasındaki bütün bu çekişmeler sömürdünden daha fazla pay alma, yada elindeki payı kaptırmama çabasıdır, bir kemik kavgasıdır.

Egemen sınıflar içindeki bu düşünsel emperyalizmi yeni taktiklere teşvik etmiştir. Emperyalizm,

Gençlerin devrimci mücadelesi

Hakim çevreler kesin bir çıkmazın içinde bocalarken, devrimci güçler, emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı mücadelesini bilinçli şekilde sürdürmektedir.

Ankara'da gençler 6. Filoyu protesto amacıyla bir gösteri yaptılar ve Kızılay'daki Amerikan Haberler Merkezi'ni vitrinlerini parçalayarak gönderdik. Amerikan bayrağının yerine Türk bayrağını çekmişlerdir. Bu hareket arasında toplum polisleri Amerikan Haberler Merkezi'ni savunmak için gençlere saldırmış, iki taiftan da yaralanmış olmuştur. Polislerin binayı kontrol altına almasından sonra Amerikan Haberler Merkezi yetkilileri göndere yeniden Amerikan bayrağını çekmişlerdir. Polis, devrimci gençlerden 15'ini nezaret altına almıştır.

Sultanahmet İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nde ise gençlere Amerikan muhasebe metodları hakkında konferans veren Amerikalı Prof. M. A. Wakefield devrimci gençler tarafından protesto edilmiştir. Amerikalıyı ve onu davet eden yöneticileri, «Yankee Go Home», «Amerikan uşakları kahrolsun» diye protesto eden devrimci gençler, ayrıca konferans-

çıyı çürük yumurta yağmuruna tutmuşlardır.

Öte yandan Diyarbakır'da sabotaaj düzenledikleri iddiasıyla tutuklanan 11 devrimci gencin durumunu inceleyen Devrimci Avukatlar Derneği Başkanı Niyazi Ağırnash, bir basın toplantısı düzenleyerek gençlere korkunç işkenceler yapıldığını açıklanmış ve şöyle demiştir:

«Diyarbakır Tıp Fakültesi'ni havaya uçurma isnadını gençler nefretle sahiplerinin suratlarına çarpıyorlar. Bu olayda doğu halkının husumetinin açıkça tabiri edilmek istendiğini gençler iyi biliyorlar.

«Diyarbakır'da gençlere korkunç işkenceler yapılmış, önceden hazırlanan ifadeleri imzalatılmış, bir kısmına çeşitli vaatlerle MIT ajanlığı teklif edilmiştir. Bu, CIA ve İsrail ajanlarıyla gizli polis örgütleri tarafından hazırlanmış bir tertiptir. Ne gariptir ki, emperyalizme karşı savaş suç sayılırken, emperyalizmin hizmetinde savaş alışkanlıktadır.»

Ağırnash, tutuklanan gençlemediklerini, hatta Vietnam'a rin El Feth'e çalıştıklarını gizdahi gitmeyi düşündüklerini açıklamıştır.

Ölümü ve her türlü işkenceyi göze alarak mücadele eden bu devrimci potansiyel karşısında, herhalde emperyalizmin tertipleri ve Türkiye'ye hazırladığı o-yunlar fazla tutunamayacaktır.

Türkiye'de hegemonyasını sürdürebilmek için yeni müttefikler aranmak zorundaydı, ancak böyle bir ittifak işbirlikçi iktidarı güçlendirecek, devrimci hareketleri sindirecekti. Bu müttefik olsa olsa, küçük burjuvazinin ve özellikle bürokrasinin hâlâ önemli bir kesimini kendine bağlı tutan CHP olabildi. Emperyalizm, siyasi baskısını ayakta tutmak için güdük burjuvazi ve CHP'ye bağlı bürokrat kesim arasında tercih yapmak durumundaydı, CHP'nin daha aktif desteğiyle güçleneceğini hesaplayarak bu ittifakı gerçekleştirme yoluna gitti. CHP bürokratlarının, dinci ideoloji etrafında toplanmış güdük burjuvazi - aracı tefeci zümre ile birlikte çalışmayaacağı da, alt yapıya ters düşmeyen bir üst yapı zorunluluğuydu.

Ve yıllardır süregelen sahte CHP muhalefeti, Bayar'ın affı v.b. gibi birtakım detay politik taktiklerle yasal iktidarın zeminini hazırlamaya başladı. AP kanadında ise yeni hükümet üyeleri ve programı aynı paralelde tesbit edildi. Böylelikle güdük burjuvazi ile aracı - tefeci zümrenin uyumsuzluğu AP içinde kesinleşip bu-

lamenter rejimi kurtarmak sloganlarıyla işbirlikçi iktidara ortak veya destek olacaktır. Tezgahlanan plan kanımızca budur.

Bütün bu olaylar Türkiye sosyalistlerinin ciddi bunalım ve bölünmeler geçirdiği dönemde olmaktadır. Bu bir tesadüf değildir. Yıllar yılı, halkın devrimci mücadelesini hep parlamento içine kanalizetme çabaları, TİP, bu çabaların gerektirdiği yaygın örgütlenme ve dolayısıyla popülizm batağı içinde devrimci dinamiğin gerisine düşerek parçalanmıştır.

Sosyalistlerin böylesine dağınık olduğu, iç çekilmeleri uğraşıp durduğu bu dönemde, her şeye rağmen, aktif bir güç olarak toplum katlarına yankı getirmeleri, bunalımı devrimci mücadelenin artması ve örgütlenmesi lehine kullanmaları mümkündür.

Seferber olalım

Düşman güçlerin düştüğü buhranın kısa zamanda çözüleceğini düşünmek yanlıştır. Üç beş derleme millet-

yapmamız gereken bir çok görevimiz vardır. Önümüzdeki dönemde:

● İşçi sınıfının devrimci mücadelesini arttırmak, radikal eylemlere teşvik etmek için seferber olalım.

● Radikal köylü hareketlerini yoğunlaştırmak için seferber olalım.

● Halkımıza bu buhranın nedenlerini anlatmak, emperyalizmin dümen suyundaki egemen sınıfların ve onlara bağlı politikacıların maskelerini düşürmek, sahte burjuva demokrasisini gözler önüne sermek yani kitleleri bilinçlendirmek için seferber olalım.

● Heride muhtemel bir AP-CHP koalisyonunun olgunlaşma gelişimini ve nedenlerini şehir küçük burjuvazi ve bürokrat katlara gösterip, radikal unsurlarını ve taraftarlarını yitiren CHP'nin tabanının parçalanması, anti - emperyalist çizgiye çekilmesi için seferber olalım.

● TİP üyelerine ve sempatizanlarına bu vesileyle daha ileri düzeyde bilinç götürmek, taktik ve eylem önermek için seferber olalım.

● Kadrolaşmamızın önemli bir kaynağı olan gençlik katlarındaki militanların örgütlenmesini bu vesileyle hızlandırmak ve yeni militanlar kazanmak için seferber olalım.

● Ve günümüzün öngördüğü diğer bütün acil görevleri yerine getirerek devrimci halk muhalefeti için seferber olalım.

Öneriler

● TİP genel merkezi bütün teşkilatına sürekli olarak talimatlar vererek onları aydınlatmalı, somut ilişkiler kurarak üyeleri eyleme teşvik etmeli, pasif kalan teşkilatı mutlaka harekete geçirmelidir. İl ve İlçe Örgütlerine çağrıda bulunarak sorunun tabana iletilmeli, eylem koymalıdır.

● İl ve İlçe Örgütleri üyelerine çağrıda bulunarak onlarla ortak ve sürekli toplantılar yapmalı, sorunu tabana malederek, eylem programları çizip bu eylemi mutlaka uygulamalıdır.

● Parti Kongrelerinde bu konu mutlaka enine boyuna anlatılmalı, ve tartışmalar açılmalı, eylem yolları gösterilmelidir.

● Devrimci yayın organları, en çarpıcı, en keskin, en anlamlı bir biçimde bu konuyu okuyucularına mal etmeli, eylem önerilerinde bulunmalı, sloganlar atmalı ve uyuskuğu parçalamak için azami çaba sarfetmeli, devrimci heyecanı bilmelidir.

● Herici sendikalar üyeleriyle olan bağlarını arttırarak bu buhranı ve devrimci mücadelede işçi sınıfının yerini, bugünkü ödevlerini ısrarla sergilemeli, ek yayın bildirir ve tamimler göndererek bu bilinçlendirme basamağı vesilesiyle tabanda canlılık yaratmalı, gerektiğinde radikal eylemler düzenlemelidir.

● Gençlik örgütleri, bütün imkanlarını seferber ederek işçi ve köylülere ulaşma eylemini arttırmalı, bilinçlendirme ajitasyon çalışmalarını hızlandırmalı, öğrenci kesiminde etkili eylemler düzenleyerek görüşlerin kamuoyuna yansması için çaba sarfetmeli, kampanyalar açmalıdır.

● Devrimci bir kuruluşun koyacağı eylemlere, «devrimciyim» diyen her kuruluş, her birey, fraksiyon ayırımı gözetmeden mutlaka katılmalıdır.

Başta işçi ve köylüler olmak üzere, bütün kamuoyuna buhranın nedenlerini, gerçek yüzünü, emperyalizmin konumunu, Türkiye'deki ittifaklarını ve çabalarını göstermek, kuruluş yolunun ne olduğunu anlatmak gerekir. Bütün bu çabaların sağlayacağı avantajlar, bilinçlendirmede yol almak başarısının yanı sıra kadrolaşmamızı hızlandıracak, eylem tecrübenizi ve beraberliğimizi arttıracak, kitlelerle olan bağlarımızı sıkılaştıracak, safımızın güçlenmesine yarım olacaktır; bunun dışında, en somut hedef olarak, heride yeni koalisyonlar veya yeni siyasi gelişimler için daha ileri demokratik hakları sağlayabileceğimiz ortamı oluşturmamıza yol açacaktır. Tekrar söylüyoruz, girilmiş bulunan döneme kısa bir dönem değildir, her türlü gelişmede, o anın öngördüğü devrimci mücadeleye hazırlıklı olmak için tezelden en aktif çabaya girişmek zorundayız. Örgütlenme düzeyimiz ne kadar yeter, siz olursanız olsun, girişeceğimiz ortak çabalar bu düzeyi yükseltecek, sosyal pratik içinde oluşturmaktır.

SAHTE BURJUVA MUHALEFE-Tİ YERİNE GERÇEK HALK MUHALEFETİNİ ETKİN KILMAK İÇİN VAR GÜCÜMÜZLE ÇALIŞALIM.

Devrimci Halk Muhalefetine güçlendirelim

Yalçın YUSUFOĞLU

güçlü hükümet buhranına yol açtı. CHP'nin yıllarca sahte muhalefet yaptığı Demirel ile bir koalisyona gitmesinin prestij mahzurları olduğundan, soruna belli bir süre sonra Demirel'i saf dışı bırakıp, o zamana kadar piyasaya sürülecek bir işbirlikçinin başkanlığında koalisyon hükümetini gerçekleştirmekten ibarettir. Demirel'in adam satın alarak kuracağı hükümet istikrarlı olmayacak, siyasal denge-sizlikler gitgide artacak ve CHP par-

vekili ile hükümetin kurulması, yukarıda da söylediğimiz gibi, fırtınayı durdurmayacaktır.

TİP büyük kongresi hazırlıkları, artması, sosyalistlerin kendi iç mücadelelerine daha fazla çaba harcamalarına yol açmıştır. Egemen sınıfların düştüğü buhran karşısında üç beş culuz seston başka bir yankı getirilmemiştir. Görülmedik bir pasifizm sürüp gitmektedir. Oysa kendi iç çekilmelerimizin ötesinde, öncül olarak

TİP Genel Yönetim Kurulu Toplandı

Türkiye İşçi Partisi Genel Yönetim Kurulu, üç aylık olağan toplantısını Ankara'da yapmıştır. Burjuva demokrasisinin kesin bir bunalıma sürüklendiği sosyalistlere büyük görevler düştüğü bir sırada yapılan toplantıya genel yönetim kurulu üyeleri yine büyük bir ilgisizlik göstermişler, nisabı güçlüğü sağlayabilmişlerdir. Toplantıda sonra sendikacı üyelerin oturumu terketmeleri yüzünden çalışmalar yine çıkmaza girmiş, daha sonra Kemal Burkay'ın Tuncel'den yetismesi üzerine kurul yeniden toplanabilmiştir.

Genel Başkan Şaban Yıldızoğlu'nun açtığı toplantıya merkez yürütme kurulu, yurt ve dünya olayları üzerine bir rapor sunmuş-tur.

Raporun en ilgi çekici yanları, DİSK ve parti içi kılklardan biri hakkında getirilen görüşlerdir.

TİP Merkez Yürütme Kurulu, DİSK konusunda şöyle demektedir: «Devrimci işçileri çatısı altında toplamış bulunan DİSK, sendikacı mücadeleleri sadece ki-

sa vadeli somut neticeleri elde etmek için değil, işçileri sosyalist sınıf bilinece, politik bilin-ge eristirmenin araçları olarak kullanmalıdır... DİSK'in sendikacı örgütler ve işçiler arasında süratle yayılıp tutunmadığı bir gerçektir. Şartların oluşturdugu ve daha da hızlandığı işçi sınıfı hareketlerinin DİSK'i aşması ve Türk İş gibi DİSK'in de işçi sınıfına sendikacı mücadelesinin gerisine düşmesi tehlikesi vardır. İtiraf etmek gerekir ki, Türkiye İşçi Partisi için de benzeri bir tehlike, işçi sınıfının oluşan hareketinin gerisine düşme tehlikesi vardır.»

Bu beyanlarıyla oldukça gerçekçi tesbitlerde bulunan Merkez Yürütme Kurulu, parti içi sorunlarda, günün koşullarının gerektirdiği bütünleyici ve parti birliğini koruyucu tutumdan uzaklaşmış, parti içinde varolan bir kılığı tamamen partinin karşısına alma eğilimini açıklamıştır. Raporda bu konuda şöyle denilmektedir: «Milli Demokratik Devrim konusunda, hazırlanmakta olan broşür bugünlerde bitmek üzeredir. MDD hizipleşmesi partideki ihtilafın başgö-

terip geliştiği son birbuçuk yılda, özellikle «üst yönetim kriz dönemi» dediğimiz son aylarda hızlı bir yayılma eğilimi göstermiştir. Bu hizbin üyeleri bugün de kesin olarak azınlıktadır, ama bunlar hareketli ve kendi dışındakilere karşı dayanışmalı bir gruptur. Bu grup her ne kadar mücadelesini bir strateji meselesi olarak göstermek istiyorsa da, aslında bu, eski hizipleşme hareketinin devamıdır. Parti stratejisi olmak üzere teklif edilen Milli Demokratik Devrim tezi, sosyalist çizgiden bir sapmadır, tamamen küçük burjuva niteliktedir ve başarıya ulaşacak olsa, işçi ve emekçi sınıfların sosyalist hareketini küçük burjuvazinin, özellikle aydın kanadının kuyruğuna takma sonucu doğurur. Doğru devrimci teori, bilimsel sosyalizmin temel gerçesi içinde toplumun somut şartlarının somut tabahili ile elde edilir. Türkiye'nin yakın tarihsel gelişmesinin ve bugünkü şartlarının tabahili önümüzdeki aşamanın milli demokratik devrim değil, sosyalist devrim aşaması olduğunu göstermektedir. Bugün parti içinde Milli Demokratik Devrimci grup, bir fikir mücadelesi yürüten bir grup olarak herhangi bir ölçüde ve şekilde kabul edilemez. Zira, partinin kongrelerinde yaptıkları konuşmalarda dahi, bir fikri savunmadan çok daha fazla ağır hakaret ve suçlamalarla boyutları

yıkama propagandası yapmakta, sürekli tahriklerle tansiyonu yükseltme taktiği kullanmaktadır. Kavgayı çıkartıp kongreyi yardı bulurtma veya yaptırmama usulleri uygulamaktadırlar. Kaba kuvvet gösterilerine, açık tehditlere başvurmakta, tehditler, maksadın partiyi parçalamaya, dağıtma, tasfiye etme olduğu açıkça görülmektedir.

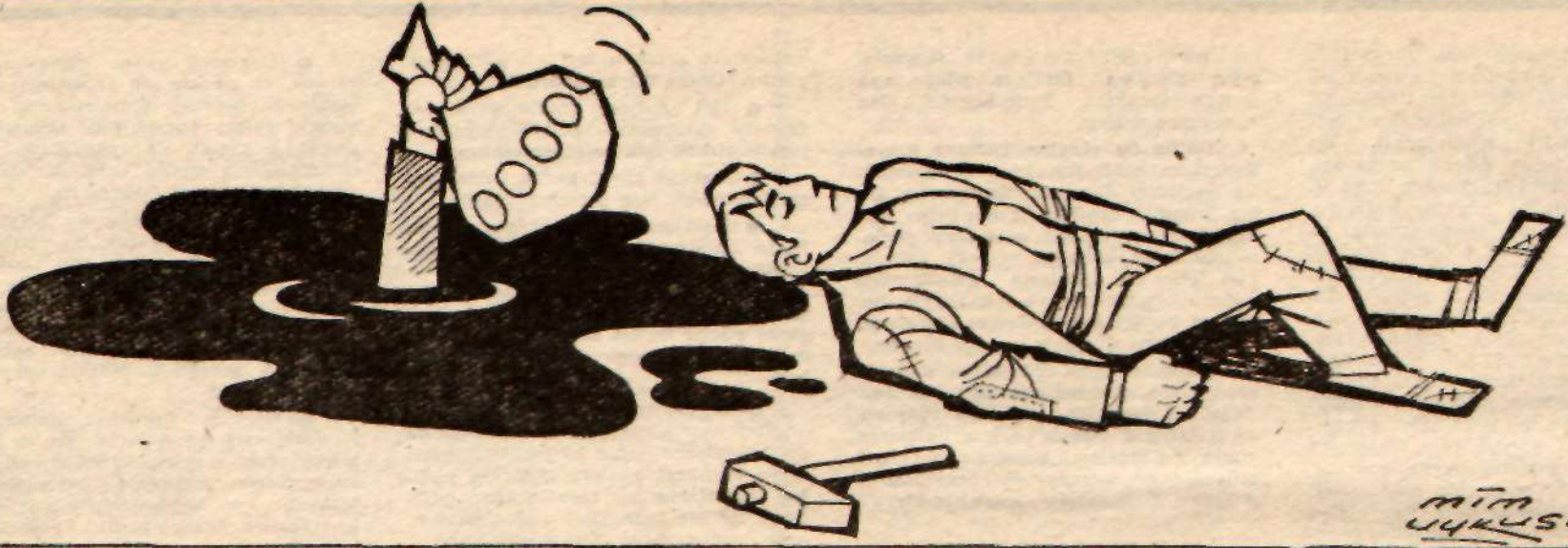
Bu nedenle, partiye inanan ve bağlı bütün üyelerin partiye sahip çıkarak kendi aralarında dayanışma göstermeleri, kendi mahallerindeki parti örgütlerini hareketle geçirmeleri, kongrelerin düzenli şekilde yapılmasını sağlamaları gerekir. Meselenin bir fikir tartışması meselesi olmadığı, partinin varlığının söz konusu olduğu iyi bilinmelidir.

Evet, MDD tezinin benimseyen grup gerçekten de yukarıda sayılan eleştirilerin çoğunu hakk kılın davranışlarda bulunmuştur. Bu grubun küçük burjuvazinin kuyruğuna takılma sapması ve parti içinde fikir tartışmasını aşan mücadele yön-

temleri dergimizde de sık sık en sert biçimde eleştirilmiştir ve e.leştirilmece de devam edilecektir. Ne var ki, somut gerçekler karşısında bu grubun proleter ideolojisini gerçekten benimsemiş özellikle son zamanlarda küçük burjuva kuyrukçuluğundan kurtulma ve parti içinde olumlu çalışmalar yapma eğilimi göstermektedirler. Bu unsurlar bazı kademe kongrelerinde somuc alabiliyorsa, bunda, mahiyeti kendi aralarında dahi tartışmalı MDD tezinden çok işçi sınıfı öncülüğünü mutlak surette kabul etmiş olmalarının ve dinamik bir grup görünümünde bulunmalarının rolü büyüktür.

Devrimin aşamalarının nasıl isimlendirileceği meselesi güheshiz tartışılmağa devam edilecektir. Bu konuda en doğru kıstas, muhakkak ki, raporda da belirtildiği gibi, toplumun somut şartlarının somut tabahili olacaktır.

Ancak bu konularda tam bir netliğe varmadan gerek partinin en yüksek organını elde bulunduran hizbin, gerekse partinin bazı alt kademelerinde yönetimi de geçiren karşı hizbin, yekdiğerini parti dıgına düşürmeye çalışmaları, burjuva demokrasisinin iflasa sürüklendiği ve sosyalistlerin gerçek ideoloji ve örgüt birliğine ihtiyacı olduğu şu dönemde parti için tek kelimayle zararlı ve yıkıcı olacaktır.

Hapisten çıkan Alkılıç gençlere diyor ki...

Faşist 142. maddenin kurbanı olarak yıllardan beri hapisane köşelerinde çürütülen Şadi Alkılıç, hapisanede yatmasının sağlığı için tehlikeli olduğuna ve derhal tahliye edilmesi gerektiğine dair raporlara rağmen aylarca bekletildikten sonra nihayet geçen hafta cezası altı ay ertelenerek tahliye edilmiştir.

Şişli Çocuk Hastanesi ve Haydarpaşa Numune Hastanesi'nden aldığı 15. rapor karşısında Adli Tıp Meclisi tahliye kararı vermek zorunda kalmıştır.

Bilindiği gibi Cumhuriyet Gazetesi'ne gönderdiği bir yarışma yazısında «Türkiye'nin Tek Kurtuluş Yolu Sosyalizmdir» dediği için «komünizmin propagandası» yaptığı iddiasıyla mahkum edilen, dosyası mahkemelerle yargı-tay arasında mekik dokuyan ve bu arada durumu bütün dünyada geniş tepkiler yaratan Şadi Alkılıç'ın hâlâ bir yıllık cezası vardır. Altı ay sonra yeniden cezaevine girmesi söz konusu olan Alkılıç ancak sağlık durumunun ciddiyetinin devam ettiğine dair yeni bir rapor aldığı takdirde serbest kalabileceği, bu oyun altı ayda bir tekrarlana-caktır.

Sırf düşüncelerini açıklamış olduğu için yâş bir insana bu şekilde işkence yapılması, İnönü'lerin, Demirel'lerin demokrasinin yüzü karasıdır.

Hapisten çıktıktan sonra önce evinde, daha sonra ANT bürosunda görüştüğümüz Şadi Alkılıç, çektiği bütün eyleme rağmen babacanlığından, cesaretinden, öfkesi'nden hiçbir şey kaybetmemiş.

Son girişinde onbeş ay hapisanede kalmasına rağmen dünyadan ve sosyalist mücadeleden hiç kopmamış. Kitap ve gazete okumak, radyo dinlemekle geçirmiş günlerini. Kendisi için açılan kampanyaları, kendisini dışarda tutarak değerlendirmiyor:

«Onlar benim şahsım için yapılmadı. İnandığım dava için, sosyalizm için ya-

pıldı. Bu konuda çalışanlara, özellikle sosyalist kardeşim Selma Ashworth'a teşekkür ederim.»

Genç kardeşlerime

Sonra sözü gençlere getiriyor. Gözleri ıslı ıslı oluyor gençlerden söz ederken:

«30 yıldır bu yolda hayatı bahasına inanarak yürüyen Şadi babamız olarak siz gençlere, en çok size güveniyorum ve inanıyorum. Eskilerin çoğu yıpranmıştır. Bazıları «demokratik devrimci sosyalist mücadele verenlere karşı bir klik haline getirerek yanlış yollara sapmıştır. İşçi sınıfının şiarı sosyalizmdir, nihai hedefimiz «sosyalist devrim» dir. Asıl hedefimiz burjuvazidir. Bunu asla unutmamalıyız. Demokratik Devrim diyerek, ittifaklar diyerek küçük burjuvazinin kuyruğuna takılmamalıyız. İşçi sınıfının gerçek mütefiki yoksul köylülerdir.

«Türkiye sosyalistlerinde noksan gördüğüm yan, enternasyonalist imandır. Nasıl ki kapitalizm enternasyonalist ise, sosyalizm de enternasyonalisttir. Bazı arkadaşlarda bazı sosyalist ülkelere hasmane tavırlar görüyorum. Bu çok yanlıştır. Son sözüm, enternasyonalist iman üzerinde şiddetle durulmalıdır.»

Holdingler Savaşı

TOFAŞ TAHVİL SATIŞI REZALETİ!

TÜRKİYE'de son yıllarda «halka açık şirketler» yutturmacası ile hazırlanan sermaye birikiminin aslında kimden yana işlediği, geçen hafta TOFAŞ'ın yaptığı tahvil satışı ile açık seçik meydana çıkmıştır.

TOFAŞ nedir? TOFAŞ, Türkiye'de FIAT otomobillerini yapmak üzere Fiat Holding'in ve Koç Holding'in de iştirakiyle kurulan Türk Otomobil Fabrikası AŞ'dir.

TOFAŞ'ın kuruluş sermayesi 30 milyon lira olup bu yıl sonuna kadar 180 milyon liraya çıkarılacaktır. TOFAŞ'ın iştirakçileri ise şunlardır:

International Holding Fiat S.P.A. yüzde 41.5 Koç Holding A.Ş. yüzde 22.5, Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu yüzde 25, İş Bankası yüzde 10.5, Bernar Nahum yüzde 0.5.

Bu işbirlikçi şirketin başkanı da bir numaralı komprador Vehbi Koç olup, idare meclisi şaahıslardan kuruludur: Luigi D. Agliano, Bernar Nahum, Tur-

han Onur, Amadeo Peyron, Cesare Rolando, Prof. Sabri Ülgenalp Luigi Umberto Vinca, Ayetullah Üsküdarlı. Şirketin genel müdürü ise Mr. Giuseppe Guarnero'dur.

Yılda 20 bin FIAT otomobili yapabilecek kapasitedeki fabrika, Bursa - Yalova yolu üzerinde 70 bin metrekaarelik bir alan üzerine kurulmaktadır.

İşte bu şirket, geçen hafta gazetelere çarşaf gibi ilanlar vererek yüzde 13 faizle tahvil çıkartacağını ilan etmiştir. 20 milyon liralık tahviller İş Bankası, Yapı Kredi Bankası, Garanti Bankası, Akbank, Ticaret Bankası ve Banka Komerçiyale İtalyano'nun bütün şubelerinde birden 5 Mart perşembe sabahı satışa çıkarılacaktır. Tahvillerin bir özelliği de, yüksek faiz almanın yanı sıra, 1971 başında piyasaya arz edilecek FIAT otomobillerini satınalmada öncelik hakkı kazanmaktır. 25 bin liralık tahvil alanların tümü, 5 bin liralık tahvil alanların beşte biri, bin liralık tahvil alanların ise yirmibeşte biri FIAT satınalmada öncelik kazanacaklardır.

Bu cazip şartları gören tasarruf sahipleri (emekli ikramiyesi almış olanlar, küçük tasarruf sahipleri v.s.) perşembe sabahı ilan edilen banka şubelerine koşmuşlardır. Ancak saat 9'da gışeler açılır açılmaz bu gibibir cevapla karşılanmışlardır: «Maalesef efendim, tahvillerin tamamı satılmıştır!»

Ya gazete ilanları?

Sabahın köründe banka şubelerinin önüne gelyp ayazda sıraya girerek bekleyen vatandaşlar bu cevap karşısında büyük bir hiddete kapılmışlar, için içinde büyük bir dalavera olduğunu sezmışlerdir.

Bunun üzerine TOFAŞ mer-

Beş yıl önce Zonguldak'ın kömür karası toprağı Jandarma kurşunu ile iki işçinin, Mehmet Çavdar ile Satılmış Tepe'nin kanlarıyla yıkanmıştır... Bu şehitler işçi sınıfının güçlenen kavgası içerisinde her geçen gün daha büyük bir hınça hatırlanacaktır.

kezine telefonlar yağmış, ahnan cevap daima aynı olmuştur:

«Efendim, tahvillerin bu sabah satışa çıkarılacağını ilan ettik ama, tahvillerimiz çok rağbet gördüğü için bankalarda rezervasyon yapılmak suretiyle kapatılmış ve ilan edilen satış gününden üç gün önce bütün tahviller tükenmiştir.

Bu cevap üzerine vatandaş haklı olarak sormuştur:

«Madem ki, satış gününden önce rezervasyon yapılması mümkündür, öyleyse neden ilanlarda bu husus zikredilmemiştir?»

Ahnan cevap, büyük sermayedarlar sınıfının bütün yapısını ve zihniyetini ifade etmektedir:

«Efendim, bu özellikleri, yani önceden rezervasyon yapılabileceğini sermaye erbahı esasen bilir. Onun için ilanda zikredilmesi gerekmezdi.

«Ya küçük tasarruf sahipleri? Hani, bunlar halka açık şirketlerdir?»

Gerçekten de, eline ilk defa toplu para geçmiş bir emeklinin yada küçük tasarruf sahibinin bu noktaları bilmesi mümkün değildir. Nitekim, bilemedikleri için de tahvilleri bu işin erbahına kapmışlar, kendileri hava almışlardır. Tıpkı, Koç Holding'in tahvil satışında olduğu gibi... Yani «halka açık şirket» palavrası böylece iflas etmiş, kendine özgü usullerle açık satışa arz edilen tahvillerin yada hisse senedlerinin yine büyük kapitalistlerin elinde biriktirgi anlaşılmıştır.

Tahvillerin satışında başka dolapların da döndüğü söylenmektedir. Örneğin, tahvil rezervasyonunda bazı banka müdürlerinin de nemalandıkları, söylentiler arasındadır. Ayrıca, 25 bin liralık tahvil alanlara FIAT otomobili alımında öncelik tanınması da ayrı bir vurgun im-

İşçi Sınıfı, iki şehidini unutmayacaktır.

Bugün 10 mart 1970.

Bugün Kozlu'da İlyakat zamlarını günde 66 kuruş fazla isteyen işçilerden Satılmış Tepe ve Mehmet Çavdar'ın ölümünün beşinci yılı. Bugün işçi sınıfının yas günü. Bugün hergün yüzleri karalanan ak yürekli kömür işçilerinin yürekleri- ni karartan iki ölümün yıldönümü.

Bugün 10 mart 1970 işçi sınıfının verdiği iki şehitle yeniden hınçlanmasının, güçlenmesinin yıldönümü...

Olay nasıl olmuştu

10 Mart 1965'ti. Karaden ve Kilimli ocakla- rında çalışan, 150 yıldan beri insanca yaşama so- runlarına eğilmeyen işçiler, İlyakat zamlarıyla ilgili olarak göz göre göre yapılmak istenen bir haksızlığa karşı direndiler. Ocaklara immediler.

Olay yıldırım hızıyla tüm Zonguldak'a yayıl- dı. Gelik Bölgesinde başlayan grev hemen Üzü- mez bölgesinin Çaydamar bölümüne intikal etti. İktidar değişikliğinin taşınması ve işçi direnişi kar- şısında düşülen şaşkınlık' emirler emirleri ko- valadı. «Olayları bastırın» denildi. Olay yerine önce polis gönderildi. Sonra polisler yetersizliği görölerek jandarma sevkıyatı yapıldı. Sonra hak isteyen işçilere ateş açıldı. Hem de birçoğunu ya- ralayıp ikisini öldürecek bir biçimde, düşmana açılan ateş gibi! İşçiler iki şehit verdiler. Satıl- mış Tepe ve Mehmet Çavdar kardeşlerini. Ve Zonguldak kan koktu. Günlerce ve günlerce...

Bütün korkaklar konuştu

Bu ara bütün korkaklar, işçi sınıfı düşman- ları konuştular. Hakları verilmiyen işçilere hak vermek zorunda olanlar kendi haksızlıklarını örtmek için yalanlar kustu. Devrin çalışma

bakanı bozuk bir plak gibi takılmıştı. İşçilere is- tekleri ve hakları olan zammı neden vermedikini anlatacağı yerde, «Ehliyet ve İlyakat zammı için 6 milyon lira ayrılmıştır. Bunun için bir proto- kol imzalanmıştır. Amele kalkanı bu seyyanen dağıtın demiş vede Osmanlı kafasıyla işçi- lere «camele» diyerek işçi çözeceğini sanmıştı. 6 milyonun daha önceki yıllarda nasıl dağıtıldığını, gelen paraların, İlyakat zamlarının mühendisler ve başçavuşlar arasında dağıtılıp kazmacılara, çilekçilere dağıtılmadığını bilmezlikten gelmişti.

Sonra Türk - İş Genel Başkanı Seyfi Demir- soy açıklamada bulundu. «İşçilere tesir edebile- cek bazı kimseler devamlı şekilde tahrikçiler ta- rafından yönetilmiştir, hatta bazıları sarhoş da- hl edilmiştir. Tahrik edenler, olaylar sırasında ortadan kaybolmuşlardır. Yayınlanan beyanna- melerde öpmelidir. Bu durumlardan ilgili makam- lar zamanında haberdar edilmiştir. Tedbir alın- ması istenmiştir.» diyerek korkusunu bir ihbar- edişim arkasına gizliyordu. Daha da iberi gidiyor, «işçiler birbirlerine ısıklıla parola vermişlerdir, aralarında da tahrikçiler görülmüştür.» diyordu.

İki kardeşleri şehit düşen işçilere ihanetin en büyüğü sendika başkanı Osman İpekçi ya- rıyordu. «Zonguldak hadiseleri ne para zammın- dan, ne de sendikamızın yanlış tutumundan ol- muştur. Ne olduğu bilinmiyen meşin ceketliler

işçileri tahrik etmişlerdir. Zonguldak hadiseleri tamamen komünistlerin tahriklerinden iberi gel- miştir. Kan akıtılmasına da komünistler sebep olmuştur.» diyordu.

Ve bütün korkaklar benzeren cümlelerle res- miğeçit yaptılar kamuoyu karşısında. «Görüldüğü ki, bir tertip vardır. Hakiki işçi hareketi değildir. Dışardan tahriklerle işçi bu hale getirilmiştir.» Hiçbiri suçlunun işçinin hakkını vermeyen veya bunu elde etme yolunda uğraşmıyan kendileri olduğu üzerinde durmadılar.

Zonguldakta iki ceset vardır: Satılmış Tepe ve Mehmet Çavdar... Hak isteme yolunda şehit düşmüşlerdi.

Bu olay, emperyalizme, işbirlikçi patronlara ve işbirlikçi bürokratlara bugün daha büyük bir güçle direnen işçi kardeşlerimizin her geçen yıl daha büyük bir hıçla ve gelişen güçle anmaları gereken bir olaydır. İşçi sınıfının militanları, şe- hit kardeşlerinin haklarını almadıklarını asla u- nutmadan, gelişen savaşlarını sürdürmelidirler.

«Çünkü biz savaşmazsak Uzak Asya'dan çekik gözlerimizi Küba'dan kıvrık sakallarımızla Savaşmazsak Güm güm vurur mu kömürün kalbi Kozlu'da Ke.San'da ümüğüne basılır mı vahşetin...»

kanıdır. TOFAŞ tahvillerini sat- tın alanlar, yüzde 13 gibi yük- sek bir faiz elde ettikleri gibi, her 25 bin liralık tahvil için de 1971 yılı başında bir FIAT o- tomobil alacaklardır. Bu oto- mobillerin, arz ve talep kanunu dolayısıyla, Sanayi Bakanlı- gı'nın tesbit edeceği fiyattan çok daha yüksek fiyatla karaborsa- ya düşeceği muhakkaktır.

"Doğu Holding,"

Geçen hafta tezgahlanan bir başka «halka açık şirket» oyu- nu da, «DOĞU HOLDİNG»tir. Doğu Anadolu Bölgesi'nin yıllar yılı her türlü yatırımdan yok- sun, sefalet içinde bırakıldığı düşünülürse, böyle bir holdingin kurulması, mevcut düzenin ko- şulları içerisinde Doğulu vatan- daşlara cazip gelebilir. Sekiz il- de dokuz fabrika kuracağı ilan edilen holding, hiç şüphesiz, projelerini gerçekleştirdikten sonra doğunun ekonomik hayatına bir canlılık katacak, doğu- lu vatandaşlara yeni iş imkanı- nı açacaktır.

Sosyalistler açısından da, Doğu Anadolu'da kapitalizm ö- nesi kahıtların yokedilmesi, hiç değilse etkilerinin azaltıl- ması, buna karşılık sanayi pro- letaryasının yaratılması baki- mindan olumlu sonuçlar vere- ceğidir.

Ancak için bu yöni yanında, işbirlikçi kapitalistlerin Doğu Anadolu'ya yatırım yapmaktaki hesaplarını da dikkate almak, Doğulu vatandaşlarımıza bu gerçekleri de anlatmak lazımdır.

Yeni «Doğu Holding»in kuru- cuları arasında Koç Holding, Hacı Ömer Holding, Eczacıbaşı, Bosna, Güney Sanayi ve Akın Tekstil ile çeşitli bankalar yer- almaktadır.

Dikkat edilirse, kapitalistler, Doğu Anadolu'da kara ve da- miryolları, Keban Barajı gibi altyapı projelerinin gerçekle- şmesinden sonra yatırıma geç-

mektedirler. Altyapı yatırımları devlet tarafından sağlandıktan, yani ağır yükü emekçi halk çek- tikten sonra tekstil ve gıda sa- nayii hammaddesi bakımından son derece zengin olan, ayrıca madencilik ve hayvancılık ala- mında büyük rezervlere sahip bulunan Doğu Anadolu'nun im- kanlarının sömürülmesi için ka- pitalistlerin fırsatı kaçırmaya- cakları şüphesizdir.

Ne var ki, bu sömürme im-

kanlarının varlığına rağmen, holdingler ve diğer iştirakçi ka- pitalistler, Doğu'nun kalkınma- sı uğrunda büyük fedakarlıklar- da(!) bulundukları gerekçesiyle devletten daha fazla yardım ve imtiyazlar kopartacaklardır.

Doğu'nun gerçek kalkınması, Türkiye halklarının işçi sınıfı öncülüğünde devrimci Demokra- tik Halk İktidarı'nı kurma- rından önce asla sağlanamaya- caktır.

Afiş ve bildiri dağıtan devrimciler tutuklanıyor

Geçen hafta Yalova'da ANT afişlerini astığı iddi- asıyla Erdoğan Çiğdemoglu isimli devrimci genç polis- ler tarafından evinden alınıp savcılığa verilmiştir. Savcılık tarafından takipsizlik kararı verilmesine rağmen Yalova polisi caddelere asılan afişleri yırtmıştır. Bilindiği gibi asılan afişlerde «Patronların temsilcisi iktidar grev hak- kını boğazlıyor, direneline yazmaktadır. Yalova polisi arkadaşımız Erdoğan Çiğdemoglu'na ve dergimiz afişle- rine karşı tutumuyla patronların işbirlikçisi durumuna düşmüştür.

Öte yandan, Karadeniz Tütün Piyasası'nın Samsun'da 16 Mart'ta, Trabzon'da da 19 Mart'ta açılacağı açık- lanmıştır.

Karadeniz Tütün Piyasası dolayısıyla ekiçlerle hak- larını savunmalarına ve örgütlenmelerine yardımcı ol- mak üzere devrimci gençler Karadeniz Bölgesi'ne gi- meğe başlamışlardır. Bu arada tütün ekiçlerine «tütün afişle» dağıtan gençlerden Selçuk Taner, Sinan Eren, Ra- şit Serdengeçti, Hüseyin Yavuz, Nazım Çakır, Kamil Pi- nare ve Hakkı Çelik «Halkı hükümeti karşı ayaklandı- maya teşvik» iddiasıyla tutuklanmışlardır.

Ayrıca, Amerikan emperyalizminin kuklası GÜ- ney Vietnam rejiminin Türkiye'deki eçliğı, Zonguldak'ta bir sergi açarak Ulusal Kurtuluş Cephesi savaşçı- rını katli olarak tanıtmak ve katli Amerikan kuvvetlerin- mazur göstermek kışkırtılığında bulunmuştur. Bunun üzerine devrimci gençler, bu kışkırtılığın protesto etmiş- ler ve işçilere işin içyüzünü ve Amerikan emperyalizmi- nin gerçek çehresini açıklayan bildiriler dağıtmışlardır. Devrimci gençlerden Halil Çelimli, Ekrem Yılmaz, Ha- kan Yeğen, Sükrü Ayhan, Neşit Ersoy, Coşkun Aday ve Necmettin Giritoglu «komünizme propagandası yaptıkla- rı» iddiasıyla tutuklanmışlardır. Ayrıca, tutuklanan gençlere işkence yapılmıştır.

Mühendisler Odasında devrimciler kazandı

Türkiye İnşaat Mühendisleri Odası Genel Kurul toplantısı geçen hafta Ankara'da yapılmış ve devrimcilerin zaferiyle so- nuçlanmıştır.

Toplantıda baştan sona ka- dar anti - emperyalist ve dev- rimci tavrını ortaya koyan «İleri Mühendisler» Grubu, se- çimleri de liste halinde kazan- mışlardır. Görev bölümünde ise başkanlığa Dr. Sedat Özkol, sekreterliğe de İlkay İzer se- çilmişlerdir.

Kongre, «ana sorunlarla il- gili görüşlerini de bir karar ha- line getirmiştir. Kararda özetle şöyle denilmektedir:

«Türkiye, yüzyıllardan beri geri bırakılmış ve bugün de yeni - sömürgeçiliğin baskısı al- tında ve bunun doğal sonucu o- larak da sanayi devrimini ger- çekleştirememiş bir toplumdur. Bu nedenle, önce İkinci Ulusal Kurtuluş Savaşı stratejisi için- de İnşaat Mühendisleri Odası'nı yerini ve rolünü ortaya koymak, başka bir deyişle, top- lum sorunlarımızın oluştuğu sosyal yapımızın ana çelişkileri- ni kavramak, sonra Odamızın ve üyelerimizin bu oluş içindeki stratejik yerini belirlemek ge- rekilmektedir.

«Ekonomik ve siyasal ikti- dari ellerinde tutanlarla her durumda hoş geçinmek gibi, yapmak ve oportünist tutum be- nimsenemez. Gerektiğinde, ikti- darlara düşünceler ve eylemlerin- de karşı çıkan görüş ancak baskı yapılabilir, etkili olabilir; baskı yapıldığı oranda baskı gurubu olmaya hak kazanır. Ve yine e oranda, sosyal güçler dengesinde, yokluk ve ezilen halkımızın ve Odamızın çıkarla- rı korunmuş olur.

«Odamızın her zaman uyanık ve kamu yararına çalışan bir «baskı grubu» rolünü görmesi kesin ve kaçınılmaz bir görev olarak belirmektedir.

«Atatürk ilkelerine ve çağı- mız isteklerine uygun mutlu bir Türkiye'nin yaratılması, bütün gerçek Türk aydınları gibi in- şaat mühendislerinin de temel ülküsüdür. Odamız, bu ilköye yararlı bir duyarlılıkla bütün u- lusai sorunlarımızın çözümünde, sesini, ağırlığını duyurmaktadır.

«Anayasamızın getirdiği yeni sosyal devlet ilkesinin halkça re- formcu, devrimci karakterine uygun olarak milli eğitim, tar- ım, sanayi, maliye ve bütün yurd yönetimi alanları ile ida- rede yapılması gereken halka dönük değişikliklerin, yenilikle- rin kendine yararlı bir ağır başlılıkla takipçisi olmaktır.

«Meslekdaşlarımızın yetiştiril- mesi, mesleğin teknolojik ve rasyonel bir düzen içinde yürü- tülmesi, inşaat mühendislerinin her türlü haklarının korunması ve güvene bağlanması da Oda- mızın aralıksız olarak izlemesi gereken işlerdendir.

«Yeni seçilecek Yönetim Ku- rulu seçkin bir aydınlar toplu- luğu olan inşaat mühendisleri- nin Ülkemiz koşullarından doğ- an özyeğilerini gerçekleştire- cek olumlu çalışmalar yapmak bunun için gereken mevzuat de- ğışikliklerini de hazırlamaktır.

«Yukarıda belirtilen Ana So- runlar çözülmedikçe, çözüm bekleyen bir çok meslek sorun- larımız da kesin ve gerçek çö- zümünü bulamayacaktır.

«Ayrıca ana ilkelere inşaa- da Oda'nın yeniden örgütlenme- si, yeni Yönetim Kurulu'nun görevi olmalıdır.»

GÜNÜMÜZ dünyasında ü-
retim güçleri ile üretim
ilişkileri arasındaki temel çelişme,
emek - sermaye çelişmesi halinde yan-
maktadır. Emek temsil eden güçler,
sosyalist ülkeler ve dünya işçi sınıfı,
sermayeyi temsil edenler ise emperya-
lizm ve işbirlikçi burjuvazidir. Ne var
ki, dünyamızın içinde bulunduğu kar-
masık toplum yapısında sınıf mücade-
lelerini incelerken bu iki uzlaşmaz sı-
nıfı saymak yetmemektedir.

● Emperyalist burjuvazi, varlığını
sürdürebilmek, geniş sömürü alanları-
nı elinde tutmak için işbirlikçi burju-
vazinin yanısıra bazı gerici sınıf ve
tabakalarla ittifak ve güdümlü ortak-
lık kurmuştur. Bu gerici sınıf ve ta-
bakalar, başlıca, geri ülkelerdeki feo-
daller, toprak ağaları, bürokrat kapi-
talistler, aracı - tefeci zümre, v.b.'dir.

● Emperyalizm ve müttefiklerinin
karşısındaki güçler ise, bu ittifakla
çelişme halinde olan sınıf ve tabaka-
lardan oluşur. Yani, sosyalist ülkeler
ve dünya işçi sınıfının dışında, yarı
proleterler, yoksul köylüler, köy ve
şehir küçük burjuvazisinin önemli bir
kesimi de emperyalizme karşıdır. (Bu
arada bazı ülkelerin millî burjuvazisi
de, belli bir dönem emperyalizm karşı-
sında saf tutulabilir, ama bunlar ger-
çekten devrimci bir zümre olmadığın-
dan, dünya devrimci mücadelesinde
böyle ülkelerin millî burjuvaları tali ö-
nem taşırlar.)

● Şu halde, dünya toplumunu bir
bütün olarak ele alıp, sömürülenler ve
sömürülenler diye genel bir ayırım ya-
parsak, görürüz ki, emperyalist ve anti-
emperyalist güçler arasındaki çelişme,
hakim çelişme halinde belirmektedir.
Zaten, günümüzün devrimci mücadelesi
de, yukarıda saydığımız güçler arasın-
da geçmektedir. (Anti - emperyalist
güçler içinde saydığımız bazı sınıf ve
tabakalar - bazı ülkelerde - mobilize
olmamıştır, ama bunlar objektif olarak
emperyalizme karşıdır ve emperya-
lizmle aralarındaki çelişme keskinle-
şip, sınıf mücadeleleri hızlandıkça ha-
reketle katılacaklardır.)

● Dünya sosyalizmini kurup kapi-
talist üretim tarzını tarih müzesine
kaldırmak için önce hakim çelişmeyi
çözmek, yani emperyalizmi yıkmak ge-
rekmemektedir.

● Emperyalizm, iktisadi, siyasi,
askeri ve ideolojik yönleriyle bir bütün-
dür. Emperyalizmin siyasi, askeri ve
ideolojik nüfuzuna gereğince önem ver-
meyen, onun sadece iktisadi konumunu
incelemekle yetinen eğilimler, son de-
rece tehlikelidir. Emperyalizmi yalnız-
ca tekelci kapitalizmin dünya çapında-
ki sömürü mekanizması olarak göreme-
yiz, emperyalizmin siyasi ve askeri me-
kanizmasını ve bu mekanizma aracılı-
ğıyla yürüttüğü dünya politikasını ve
ideolojik etkilemesini de çok iyi tanı-
mamız gerekir. Ayrıca, emperyalizmi
sadece siyasi ve askeri bir olgu olarak
görüp iktisadi yönünü ihmal etmek de,
aynı derecede yanlıştır. Dünya devrimci
mücadelesi, emperyalizme karşı veril-
mektedir. Şüphesiz ki, bu mücadelenin
öncülüğünü sosyalistler yapmaktadır.
Tekrar ediyoruz: Amaç, dünya sosyaliz-
mini kurmaktır ve buraya giden yol ü-
zerinde en büyük engel emperyalizmdir.
Öte yandan, emperyalizmin karşısın-
daki en büyük örgütü güç, sosyalist ül-
keler ve tüm dünya işçi sınıfıdır. Şu
halde anti - emperyalist mücadele,
dünya sosyalist hareketinin öncül gö-
revidir, ayrıca dünyamızdaki tüm anti -
emperyalist mücadeleler, dünya sosya-
list hareketinin bir parçasıdır.

● Dünya devrimci mücadelesi, em-
peryalizmle çelişme halinde olan tüm
sınıf ve tabakaların devrimci hareketi
sayesinde başarıya ulaşacaktır.

● Sosyalist ülkelerin emperyalizme
karşı mücadelelerinin yanısıra, özellikle
geri kalmış ülke halklarının anti - em-
peryalist mücadeleleri, günümüzün en
belirgin özelliğidir. Dünya halklarının
emperyalizme karşı mücadelesi, emper-
yalizmi askeri, siyasi, iktisadi ve ideo-
lojik bakımdan zayıflatmakta, bağım-

sızlık yolunda ilerleyen ülkeler çoğal-
dı. Emperyalizmin sömürü alanları kı-
sıtlanmakta ve emperyalizm gerilemek-
tedir. Bu gerileme, doğal olarak, emper-
yalist ülkelerin kendi içindeki sınıf çeliş-
melerini keskinleştirmektedir.

● Dünya proleter devriminin başa-
rı yolu, sosyalist ülkeler dışındaki halk-
ların kendi ülkelerindeki egemen ve ge-
rici sınıfları devirerek iktidara gelme-
leri, yani devrim yapmalarıyla açıla-
caktır. Bu halkların iktidarı ise, em-
peryalizmle mücadele etmeden gerçek-
leşemez.

Öncü devrimci sınıf proletarya

Çağımızın gerçekten devrimci, so-
nuna kadar devrimci sınıfı, işçi sınıfı-
dır. Şu halde çağımızda, ancak prole-
tarya öncülüğünde yapılan devrimleri,
bir devrim olarak kabul ediyoruz. Bu-
nun dışındaki herhangi bir iktidar de-
ğişikliğini «devrim» diye nitilemek im-
kansızdır, yanlıştır. Ve ısrarla tekrar-
lıyoruz ki, çağımızın yegane öncü dev-
rimci sınıfı işçi sınıfıdır.

Anti - emperyalist mücadelede
yer yer radikal küçük burjuvazinin ön-
cülük yaptığı dönemlerde bulunabilir,
hattâ bu mücadeleler belirli başarılar
kazanabilirler. Ama bunlar proletarya
öncülüğünde olmadıkça zamanla geçer-
siz kalırlar, radikal küçük burjuvazinin
yada millî burjuvazinin başarıları kıs-
midir, geçicidir.

Çağdaş devrimin henüz gerçekleş-
mediği ülkeler, emperyalizmin direk
yada dolaylı güdümü altındadır. Devri-
min öncüsü olan proletaryanın amacı,
şüphesiz ki, kendi iktidarını kurmaktır
ve emperyalizm yıkılmadan proletarya-
nın mutlak iktidarının kurulması müm-
kün değildir. Öyleyse, o ülkede emper-
yalizmin sultasının ve işbirlikçi gerici
hakim sınıfların yıkılması, proletarya-
nın (ve müttefiklerinin) en öncül he-
defidir.

Proletarya ve müttefikleri

Proletarya kendi iktidar mücadele-
sinde, karşısındaki egemen güçlerle çeliş-
me halinde olan ve belli bir devrimci -
ilerici nitelik kazanan diğer sınıf,
tabaka ve zümreleri yanına alacak, bir
başka deyişle onlara öncülük edecektir.
Bu yedek güçlerin hepsinin özlem-
lerinin sosyalizm olduğunu söylemek
yanlıştır. Anti - emperyalist mücadele-
lerin yoğunlaştığı günümüz geri ülkele-
rinde, proletarya dışında sosyalizmi a-
maçlayanlar, yarı proleterler, yoksul
köylüler ve olsa olsa, küçük burjuvazi-
nin - yarı proleter sayılabilecek - alt
kesimidir. Bunu söylerken toplumun sta-
tik gördüğümüz sınıfların; böyle ülke-
lerde şu anda emperyalizm ve işbirlik-
çilerle çelişme halinde olan diğer taba-
ka ve zümrelerin belli kesimleri, üre-
tim güçleri ile üretim ilişkileri arasın-
daki çelişmenin artması oranında sos-
yalizmi amaçlayacak duruma gelebilir-
ler, ama her dönemde bütün devrimci-
li, proleter ideolojisini benimseyip,
sosyalizm için savaşanlardan ibaret
saymak, olsa olsa küçük burjuva dar
görüşlülüğü ve politik bilinç eksikliğin-
den başka bir şey değildir. Devrimci
mücadelenin belli dönemlerinde o anlık
objektif ve subjektif hedefleri sosyalizm
olmayan bazı tabaka ve zümreler de,
proletaryanın yanında devrimci bir
fonksiyon kazanırlar. Şu halde, böyle
bir ülkede emperyalizm ve işbirlikçi-
line, çıkar birlikçilerine karşı verilen
mücadelede, sosyalist olmayan, ama
anti - emperyalist ve demokratik nite-
likli olan güçleri de hesaba katmak ge-
rekir. Öyleyse, günümüzün devrimci
mücadelesinde proleter sosyalist ve an-
tiemperyalist mücadelenin bütünselli-
ğini ve bu bütünsellik içindeki ayrı
konumlarını unutmamak gerekir, her
iki mücadele arasında fark gözetme-
mek, ikisini de «özdeş» saymak yan-
lıştır.

Yeri gelmişken bir açıklamada bu-
lunmak istiyoruz: Türkçe terim olarak

devrimci mücadele derken söz konusu
bütünlüğü kast ediyoruz. Bu bütünlüğün
iki ana ögesini belirtmek için de, pro-
leter sosyalist ve anti - emperyalist
deyimlerini kullanıyoruz. Hemen tek-
rarlayalım ki, mekanik bir ayırım için
değiliz. Bu iki öge birbirini bütünlü-
yen şeylerdir. Ayrıca unutmamak gere-
kir ki, her türlü demokratik mücadele
bu bütün içinde yer alır. Bir başka de-
yişle, böyle bir geri ülkede devrimci ha-
reketin hakim yönü, proletaryanın ön-
cülüğünde baş düşman emperyalizme ve
işbirlikçilerine karşı savaşımdır. Ya-
ni, hareketin konumu anti - emperya-
listtir. Bu mücadele içinde proletarya-
nın öncülüğü demek, proleter sosyaliz-
minin öncülüğü demektir. Söz konusu
öncülük, bilimsel sosyalizmin kılavuzlu-
ğunda «ideoloji» öncülüğü, proletarya-
nın öz partisi kılavuzluğunda «örgüt»
öncülüğü, ve bu örgütün belirleyeceği
strateji, taktik v.b. kılavuzluğunda «si-
yasal» öncülüğü ve giderek proletarya-
nın donanmış gücünün fiili öncülüğüdür.
«Öncülük» deyimini, yukarıda saydığımız
kavramları içerir. Proletarya her ba-
kımından da bağımsız olmalıdır, bu nok-
talardan herhangi birisi gölgelendi mi,
proletarya öncülüğü sönme götürür. Ül-
kedeki proleter sosyalist hareketin an-
ti - emperyalist hedefi dışında diğer
devrimci güçleri de anti - emperyalist
hareketi vardır ve proletarya bütün bu
devrimci cepheye öncülük edecektir.

İktel kapitalist ülkelerde proletarya
öncülüğündeki devrimci halk, emperya-
lizmi kesin yenilgiye uğratmadan ülke-
nin her yanında egemenliğini kurmuş
olamaz. Emperyalizmin o ülkedeki ke-
sin yenilgisi, öldürücü darbeyi almış ol-
ması, askeri ile, siyasi nüfuzu ile ve
iktisadi sömürüsü ile o ülkeden çekip
gitmesi, ve içteki tüm işbirlikçilerin,
çıkart birlikçilerinin ve diğer emperyalist
uşaklarının tasfiyesi ile gerçekleşir. İş-
çi sınıfı ve müttefikleri (yarı işçiler -
yoksul köylü, köy ve şehir küçük bur-
juvazisi) emperyalizmi kovup devrimi
başararak iktidara geldikten sonra bile
emperyalizme yani onun dışından ya-
pabileceği yeni saldırı ve baskılara kar-
şı ve de içte sürdüreceği karşı devrim
çabalarına karşı amansızca mücadele
edecektir. (Devrimden sonraki bu mü-
cadeleyi, Türkiye gibi ülkelerde işçi ve
emekçi sınıfların ancak iktidara geldik-
ten sonra emperyalizme karşı asıl mü-
cadeleyi vereceklerini söyleyen yanlış
iddia ile karıştırmamak gerekir. Burada
söylediğimiz şey şudur: O ülkede em-
peryalizme ve tüm çıkar birlikçilerine
karşı kesin darbe indirilecek, devrim
bütün ülke sahinde başarıya ulaşacak,
ama emperyalizmle dışta ve içteki mü-
cadele, emperyalizm dünya çapında çö-
küp yokoluncaya kadar devam edecek-
tir.)

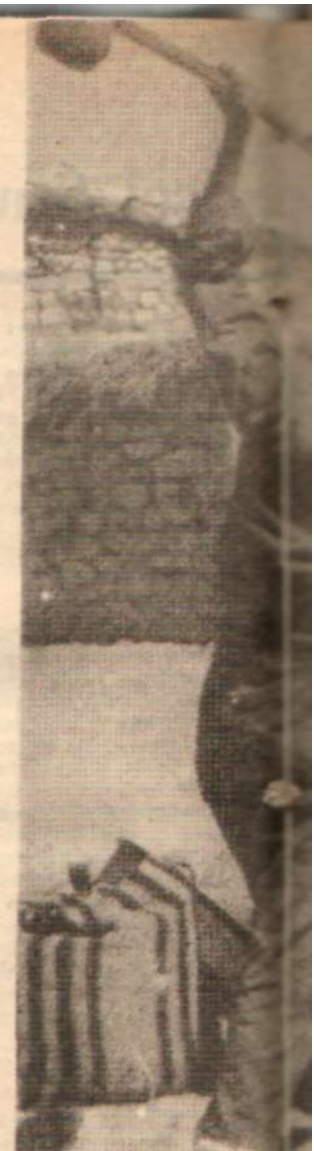
Burada özellikle üzerinde durdu-
muz türden bir ülkede, emperyalizmin
kesin yenilgisine giden yoldaki müca-
deleye değinmek istiyoruz. Proletarya-
nın subjektif öncülük şartlarının yara-
tılması oranında mücadele hızlanacak
ve bu süreç içinde proletarya yedek ve
yandaş sınıf ve tabakalarla ittifakları-
nı kuracaktır; işçi sınıfı, öncülüğü, hiç
şüphesiz mücadele içinde elde edecek,
yığınları örgütleyip disiplinli olarak ha-
reketle katabildiği ölçüde başarıyla ola-
caktır. Böyle bir ülkede, emperyalizme
ve işbirlikçilerine verilen mücadelede,
proletaryanın müttefikleri, genel ola-
rak, şunlardır:

— Yarı proleterler ve yoksul köy-
lüler: Topraksız veya az topraklı olup
da, kendi toprağı dışında mevalilik ta-
rım işçisi olarak yada götürü olarak ça-
lışan köylüler, yada kendi toprağı dışın-
da çalışmayan ama geçimini güçlüğüle
sağlayan ve gittide yoksullaşan köylü-
ler ile çarlar, seyyar satıcılar v.b.

— Köy küçük burjuvazisi: Emper-
yalizmin hegemonyasından dolayı kapi-
talistleşemeyen orta köylüler.

— Şehir küçük burjuvazisi: Sade-
ce kendisi çalışan ve yanında bir iki
kişi çalıştırmakta birlikte kendisi de
aynı emeği harcayan zanaatkarlar v.b.
ile bürokratların büyük burjuvaziyle
tamamlanmayan kesimi.

Bu güçlerin, özellikle küçük burju-
va katlarının bütün kaypaklık ve kor-

Demol Ha iktici

ANT'nın 158. sayısında
ideoloji ve Örgüt Birleş-
tirmesi, nihai amacı sosya-
list devrimci hareketi
başta yarı işçiler ve yarı
çıkartları emperyalizmle
karşı olarak «DEMOKRATİK
kuracağını, hiç duraksız
kurarak sosyalist devrimci
çıkartmış. Her türlü
yoğunlaştığı bu dönem
İKTİDARI kavramı
ve haksız yakıştırmalar
bu yazının, aynı zamanda
kilklerle farklılığını

Demokratik halk iktidarı

...anladığımız «Sosyalistleri Çağırıyoruz» başlıklı yazımda belirttiğim gibi, bu yazımda ilk olarak, yedeğine, ve sosyal köylüler olmak üzere, ve diğer diğer sınıf ve tabakaların HALK İKTİDARI'na katılması kendi mutlak iktidarını gerçekleştireceğini a... DEMOKRATİK HALK İKTİDARI'na katılması... Türkiye solunda mevcut...

kaklıkları da hesaba katılarak, ittifaklar devrimci mücadele içinde gerçekleştirebilir. İttifakları, proletaryanın öz örgütü belirler.

Emperyalizmin o ülkedeki iktisadi konumu ve jeo. politik (askeri - stratejik) önemi, düşmanın mücadele direnişini belirleyecek en önemli faktördür. Öyle ülkeler vardır ki, emperyalizm o ülkedeki iktisadi sömürsüzlükten vazgeçse bile, jeopolitik nedenlerden ötürü o radaki devrimci mücadeleye karşı alabileceğine direnecektir.

Bu gibi ülkelerde emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı sıcak mücadele verilmeden devrimin başarılabileceğini bir «sıçrama anı» düşünmek, hele hele bu sıçramanın barışçı yolla da gerçekleştirebileceği ihtimalleri üzerinde durmak, özellikle işçi sınıfının örgütü olmadığı başlangıç dönemlerinde böyle olasılıklardan söz etmek, örgütlenme biçimine yansıyacağı için tehlikelidir. Proletarya her dönemde her türlü mücadele biçimine uygun olarak örgütlenir ve halkı hazırlar.

Böyle ülkelerde devrimci mücadelenin sıcak dönemi uzun sürebilir. Ve muhtemelen devrimci güçler, ülke çarşınmak olmaz. Yada, «on günlük» pında kesin başarıya ulaşmadan önce, mevzi zaferler kazanarak, devrimden önce devrimci bir iktidar bölgesel olarak kurulabilir. Böyle bir iktidarın başlıca görevi, tüm ülke saatinde emperyalizme ölümcül darbeyi indirmektir. (Bellı varsayımlar üzerine kurulmuş bu ihtimal hakkında şimdilik daha fazla söz söylemenin spekülasyon olacağına göz önünde bulundurarak, bu konuyu, düşünme ve tartışmaya açık bir nokta olarak bırakıyoruz.)

Devrimci güçler, böyle ülkelerde, mücadelenin başlangıcında ve uzun süre karşılarında somut hedef olarak yerli gerici güçleri bulmaktadırlar, ne var ki, devrimcilerle somut mücadele halinde olan gericiler emperyalizmden gerekli iktisadi ve lojistik desteği görürler. Yerli gerici güçlerin emperyalizmden aldıkları destek yetersiz kahrısa, yani yerli gericiler sıcak mücadelede yenilmeye yüz tutarsa, emperyalizmin desteği geçince «artacak» ve emperyalizmin her türlü müdahalesi gerçekleşebilecektir. Bu dönem, emperyalizme karşı en amansız mücadelesin verileceği bir dönemdir. Böyle bir dönemde devrimci cephe şüphesiz ki genişleyecek ve devrim tüm ülke saatindeki kesin zaferle gerçekleşecektir.

Demokratik halk iktidarı

Söz konusu ülkelerde - düşman güçlerin kesin yenilgisinden önce de mevzi olarak kurulabileceğini söylediğimiz devrimci iktidar, ortak bir iktidardır, ama şu özellikleri mutlaka taşır:

1 — Proletaryanın öncülüğündedir: Proletarya devrim iktidarında yukarıda saydığımız her bakımdan da öncüdür. İşçi sınıfının iktidardaki öncülüğü, örgütünden önderliği demektir, proletaryanın hegemonyasının derecesi örgütlenme derecesine, müttefikleri üzerinde ki disiplinine, donanmış gücüne ve toplumun o andaki durumuna, karşı devrim ihtimalinin önem düzeyine v.b. bağlıdır.

2 — İşçi - köylü temel ittifakı üzerinde kurulmuştur: Diğer sınıf ve tabakalar da bulunmakla birlikte, bu iktidar işçi - köylü ittifakının temelleri üzerinde yükselen halk iktidarıdır. Halk demekle, çağdaş anlamıyla, işçi sınıfı ve onun müttefikleri, dostları, yani devrimden yana olan herkes kastedilmektedir. Özetle tekrarlarsak, işçi sınıfının önderliği altında, ve işçi - köylü temeli üzerinde tüm emekçilerin ve onların dostlarının, yani halkın egemenliği, bu iktidarın halk iktidarı olma niteliğini belirler. Bu iktidar oluşturan devlet, bir burjuva devleti değil, halkın öz devletidir.

3 — Devrimcidir: Devrimci daha ileri aşamalara götürmek, devrim sonrası başlayacak iktisadi, sosyal ve siyasi hareket ve dönüşümlerin bütünselliğini

sürdürmek, karşı devrim çabalarını ve zararlı eğilimleri anında önleyerek toplumun duraganlığa düşmesini engellemek ve kesintisiz devrimi aksaksız sürdürmek görevlerine titizlikle bağlı olduğu için devrimcidir.

4 — Demokratiktir: Bu halk iktidarı, burjuva demokrasisini değil, gerçek demokrasiyi, yani halkın demokrasisini uygular. Öncü proletar partisi içindeki demokrasi, halk (yani iktidarın ortakları ve devrimin yandaşları) için olan demokrasi, iktidarın demokratik karakterini oluşturur. (Zararlı sektarizmin etkisiyle her türlü «demokratik» sözüne düşman kesilen bir kısım arkadaşları da burada uyararak bilimsel teorideki «demokrasi» kavramına daha iyi özümlemelerini sahk veriyor.)

5 — Otoriterdir: İktidarın ülke içindeki halk düşmanlarına, emperyalist usaklarına, halk devletinin yasalarına karşı çıkana, yani tüm karşı devrimcilere olan tutumu, şüphesiz ki, otoriter olacaktır.

6 — Geçiş iktidaridir: Kesintisiz devrim içinde ülkeyi sosyalizme götürecektir. En belirgin niteliklerini ve kesin özelliklerini saydığımız bu iktidar, «Halkın devrimci demokratik mutlak iktidar»dır. Böyle uzun bir devrim kullanmak pratik olmadığından, biz kısaca DEVRİMCI DEMOKRATİK HALK İKTİDARI, yada kısaca DEMOKRATİK HALK İKTİDARI terimlerini uygun görüyoruz.

Şunu da hemen açıklayalım ki, sözünü ettiğimiz türden ülkelerin devrimci iktidarı için kullandığımız bu deyimimiz leat etmiş değiliz. Bir karşılaştırmaya yapmak için, Çin'in kendine özgü şartlar içinde kurduğu devrim iktidarına bakalım. Mao Çe-Tung 30 Haziran 1949'da şunları diyor:

«Halk kimdir? Çin'in bugünkü aşamasında işçi sınıfı, köylülük, kır küçük burjuvazisi ve ulusal burjuvaziden ibarettir. İşçi sınıfının ve Parti'nin öncülüğündeki bu sınıflar, kendi devletlerini kurup, kendi hükümetlerini seçerler; ve emperyalizmin köpeklerine - toprak ağalarına, bürokrat burjuvaziye ve diğer sınıfların temsilcileri olan Komintang gericilerine ve suç ortaklarına - karşı diktatörlüklerini uygulayıp, onları baskı altında tutarak, gerek sözde, gerekse fiilde kanunsuz davranmalarına izin vermemek, hareketlerine dikkat etmelerini sağlarlar. Demokrasi ise, konuşma, toplanma, örgüt kurma v.b. gibi haklara sahip olan halkın kendi saflarında uygulanır. Oy verme hakkı sadece halka aittir, gericilere değil. Bu iki şeyin, yani halk için demokrasi ile gericiler için diktatörlüğün bilimsel demokratik halk diktatörlüğüdür...»

«Demokratik halk diktatörlüğü, işçi sınıfı, köylülük ve kır küçük burjuvazisi ittifakına ve özellikle işçi köylü ittifakına dayanır, çünkü bu iki sınıf Çin halkının yüzde 80-90'ını oluşturmaktadır. Bu iki sınıf emperyalizmi ve Komintang gericilerini yenen başlıca iki güçtür. Yeni Demokrasi'den sosyalizme geçiş de esas olarak bu sınıfların ittifakına dayanır.»

«Demokratik Halk Diktatörlüğü, işçi sınıfının önderliğini gerektirir. Çünkü en ileri görüşlü, en az bencil ve en bütünsel devrimci sınıf, işçi sınıfıdır. Tüm devrim tarihi gösteriyor ki, işçi sınıfının önderliğinde yapılmayan devrimler başarısızlığa uğramakta, işçi sınıfı önderliğinde yapılanlar ise zaferle ulaşmaktadır.» (Seçme Eseler, Cilt IV., Sf. 418 - 422, İng. Baskı. 1967).

Başkan Mao, 27 Şubat 1957'de de aynı konuda şunları söylüyor:

«Devletimiz, işçi sınıfının önderlik ettiği ve işçi - köylü ittifakına dayanan demokratik halk diktatörlüğüdür. Bu diktatörlük ne işe yarar? Birinci fonksiyonu sosyalist devrime karşı çıkan gerici sınıfları, unsurları ve sömürücüleri baskı altında tutmak, sosyalist yapıyı yıkmak isteyenleri ezmek, başka bir deyişle, düşmanla aramızdaki çelişmeyi çözmektir.

Diktatörlüğün fonksiyonu, ülke.

mizi dış düşmanların yıkıcı çalışmalarından ve muhtemel saldırılarından korumaktır. Bu bakımdan da, düşmanla aramızdaki çelişkiyi çözmek diktatörlüğümüzün görevidir. Bu diktatörlüğün amacı, halkımızı koruyarak onun kendisini barış içinde çalışmaya ve Çin'i modern sanayi, tarım, bilim ve kültürle sosyalist bir ülke olarak kurmağa adanmasını sağlamaktır.» (Quotations From Mao Çe-Tung Sf. 39, İng. Baskı. 1968).

Demokratik halk iktidarının alt yapısal görevleri

Demokratik Halk İktidarı, sosyalist aşamaya geçişi sağlayacak bir devletin devletidir. Kesintisiz devrim süreci içinde bu iktidar, siyasal görevlerinin yanı sıra, ülkede geçiş dönüştürmelerini gerçekleştirecektir. (Demokratik Halk Devleti, burjuva devlet mekanizmasında bilimsel sosyalizmin öngördüğü değişiklikleri ülke koşullarına göre bir süreç içinde yapacaktır.) İktidarın programı, proletaryanın asgari programı ile başlar. Bu program müttefik sınıfların azami programını içerir. Genel olarak özetlersek, bu iktidar :

— Sanayi kesiminde gerekli kamulaştırma görevini yerine getirecek, yani halk ekonomisini, özellikle sanayi alanında kurma yoluna girecektir. İşe eskiden işbirlikçi kapitalistlerin elinde olan ağır sanayiden başlayarak işbirlikçilerden devralınan bankacılık, dış ticaret ve sigortacılığın ithalat, ihracat ve içteki büyük ticaretin devletleştirilmesini gerçekleştirecek, merkezî planlamaya bağlı iktisadi üniteler kuracaktır. Bunun yanı sıra, sanayileşmeye hız verecektir. Kamulaştırma muhtemelen devlet kapitalizmi şeklinde başlayıp zamanla sosyalist ünitelere dönüşecektir.

— Tarım kesiminde gerekli demokratik dönüşümlerle kapitalizm öncesi kalıtları tasfiye edecek, gerekli yerlerde toprak reformu yapacak ve öngörülen bölgelerde küçük üreticilerin kooperatifler halinde örgütlenmesini sağlayacak, tarım araçları istasyonları, tohum ve gübre dağıtma merkezleri kuracak, adil kredi dağıtımını sağlayacak, köy ekonomisini geliştirecektir, v.b., v.b.

— Belli kesimlerde ve özellikle ileri dönemlerde kolektivizasyon denemelerine gidebilecektir.

— İlk planda tasfiye edilen işbirlikçi tarım kapitalistlerinden sonra köydeki küçük tarım kapitalistlerini v.b. zamanla mülksüzleştirecektir.

Program konusunda ayrıntılara girmek spekülasyon bir mahiyet taşımaktadır. Başlıca temel dönüşümleri saymakla yetiniyoruz.

Kesintisiz devrim süreci içinde proletaryanın öz örgütü güçlendirilecek ve zamanla bütün alt ve üst yapı kurumlarında işçi sınıfı denetimi artırılacaktır. Bunun yanı sıra işçi - köylü ittifakı pekiştirilecektir.

Özellikle kamusal kuruluşlu iktisadi üniteler güçlenip ülkenin iktisadi ve sosyal hayatına hakim oldukça proletaryanın hegemonyası da güçlenecek ve sosyalizmin kurulması kolaylaşacaktır.

Bu arada ortaya çıkabilecek siyasal ihtilaflar, karşı devrim çabaları v.b. gibi zararlı olaylar için proletarya kendi siyasal gücünü, donanmış gücünü kuvvetlendirmek zorundadır. O zamanki siyasal olaylar ne olur, proletar iktidarına siyasal geçiş hangi şartlar altında nasıl sağlanır, kesintisiz devrimin siyasal ve iktisadi cephelerinin seyri ne biçimde olur, proletar iktidarına ne kadar zamanda geçilir v.b. gibi soruları şimdiden cevaplandırmak kolay değil. Ancak şu noktayı belirtmeliyiz ki, bu kesintisiz devrim süreci içinde bir yandan gerekli alt yapı dönüşümleri yerine getirilirken, öte yandan proletarya ve yoksul köylüler yanlarındaki müttefik güçleri iktidardan tasfiye ederek proletaryanın öz ve öncü güç, yoksul köylünün ise yedek güç olduğu siyasal iktidar aşamasına geçiş sosyalist toplumu gerçekleştireceklerdir.

Öğretmenlerin devrimci eylemleri bakımından ileri bir adım teşkil eden son öğretmen boykotunun değerlendirilmesi ve öğretmenlerin devrimi mücadelesindeki yerinin tesbit edilmesi amacıyla düzenlediğimiz ankete bu hafta İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Asistanı Dr. MEHMETCAN KÖKSAL ile İstanbul Bölgesi İşçi Birliği Başkanı BEKİR BELOVACIKLI'nın verdiği cevapları sunuyoruz.

Sorular şunlardır:

1. Öğretmen boykotunu yaratan nedenlere kısaca dokunduktan sonra, bu eylemin sosyo - ekonomik açıdan tarihi bir gelişimi olup olmadığını açıklar mısınız?
2. Sınıfsal niteliği ile öğretmen boykotunu, Türkiye'deki devrimci eylemin bir halkası olarak nasıl değerlendirirsiniz? Bu eylem işçi sınıfının eylemleriyle bir paralellik göstermekte midir?
3. Öğretmen boykotunun öğretmenler, memurlar ve öğrenciler üzerindeki etkisi ve devrimci birliğe katkısı ne ölçüde olmuştur?
4. Nihai hedefi sosyalizm olan devrimci mücadelenin gittikçe yoğunlaştığı ülkemizde öğretmen boykotu, egemen çevrelere ve siyasi iktidara ne ölçüde etki yapmıştır?
5. Bu boykot, Türkiye öğretmenlerinin kabuğunu ilk kez yırtarak bozuk düzene baskılayan eylemdir. Eylem sırasında (bu, belki de ilk deney olduğundan olacak) bir takım teorik ve pratik eksiklikler olmuştur. Bunlar sizce nelerdir, gelecekteki eylemlerde bu eksikliklerin olmaması için neler yapılmalıdır?
6. Sermaye ile tamamlanan büyük bürokrasi ve mevcut politik iktidar karşısında öğretmenin yeri, işçi sınıfının devrimci ittifakları içindedir. Ancak bu gerçeği iyice belletmek ve öğretmeni devrimci kavganın içine sokmak gerekir. Bu da kanımızca eğitim yoluyla militan kadrolar yetistirmeğe gelip dayanmaktadır. Devrim için Eğitim ilkesi doğrultusunda öğretmen sendikaları tezelden nasıl bir eğitim uygulamasına girişmelidirler?

şudur. Yalnız memurların genel yapıları dolayısıyla üzerlerinde olumlu etkisi olmamıştır inancındayım. (Küçük memurlar hariç). Üniversitedeki devrimci gençleri de öğretmen boykotu etkilememiştir. Çünkü onların biricik amacı etkilenmek değil, etkilemektir. Aynı tip hareketler işçi, köylü ve üniversite öğrencileri tarafından yapıldığı için boykot eylem biçimi bakımından büyük önem taşımamaktadır.

4 — Ülkemizde ilk kez öğretmenlerin, hem de devlet bütünü içerisinde yer alan öğretmenlerin, boykot türünden eyleme girmesi bir anlamda egemen çevreler ve siyasi örgütlerini etkilemiştir. Hatta bu harekette burjuva basınının bile desteği alınmıştır. Ama bunun temelden bir etkileme olmadığını da bilmek gerekir. Egemen sınıfların öğretmen boykotunu suç sayarak yargı organlarını harekete geçirmek istemesi ve öğretmenlerin mahkemeler önünde suçsuzluğunun ortaya çıkması, bunun ezilen sınıflara yansması faydalı olmuştur. Ama aslında varılması gereken nokta ezilen sınıflarla sürekli bağ - kurabilme imkanına sahip öğretmenlerin işçi sınıfının ideolojisini benimseyen militanlarının artmasına bağlıdır. Ancak bu militanların öncülük ettiği öğretmen eylemleri gerçek rayına oturup ve hem egemen sınıfları, siyasi örgütünü etkileyecek hemde öğretmen - eğitim sorunlarının halledilmesi yolunda ileri noktalara ulaşacaktır.

5 — Öğretmenlerin mücadeleleri sözde çok partili devir içer-

sinde gelişerek bugüne kadar gelmiştir. Ve ana karakteri itibariyle mevcut siyasi örgüte karşıdır. Devamlı olarak sözünü ettiğimiz kopukluk bu sebepten ileri gelmektedir. Bunun giderilmesi işçi sınıfının varlığına ve ideolojisine inanmanın öğretmen mücadelesinin yürütülenlerin çoğunluğunu teşkil etmesiyle mümkün olacaktır. Bu, öğretmenlerin düzene karşı mücadelelerini işçi sınıfınınla bütünleştirecektir. Böylece tüm ülke sorunları içerisinde değerlendirilecektir. Bozuk toplum düzeninin değişmesi öğretmen ve eğitim sorununu halledecektir. Bunun ötesinde çıkaryol yoktur. Örgütlenmeye önem verilmelidir. Bölgesel seminerlerle öğretmenler eğitilmelidir. Kafalarında tek parti devrini özleyenlerin düşünceleri değiştirilmelidir. Bilhassa köylerde anti demokratik kanunların savunucusu ve tathikçisi olan öğretmenler uyarılmalıdır.

6 — Öğretmenlerin şu andaki genel yapısı devrimci mücadele için pek memnun edici değildir. Ama bunun değiştirilerek öğretmenlerin devrimci mücadeleye kazandırılmaları yolunda açılması gereken engellerde pek zengin değildir. Bence ilk iş öğretmen sendikalarının birleşmesidir. Bundan sonra bir yandan teorik eğitim yapılırken bir yandan da öğretmenlerin fabrikada, tarlada eyleme girmesini sağlamak gerekir. Bu öğretmenlerin işçi sınıfının öncülüğünü benimseyerek, onun ideolojisini kabul ederek politik örgüt içerisinde yer almalarını ve devrim için eğitime ilkesini benimsemelerini sağlayacaktır.

ÜRETİM İLİŞKİLERİ: Üretim sürecindeki insanlar arası ilişkiler; üretim ilişkileri veya ekonomik ilişkiler denir. Başka bir deyişle, maddi varlıkların üretim, bölüşüm ve tüketimi sürecinde insanlar arasında oluşan ilişkilere üretim ilişkileri denir.

Üretim ilişkileri her şeyden önce üretim araçlarının mülkiyetini ve giderek bu mülkiyetin getirdiği farklılaşmaları ile bu farklılaşmadan doğan gelişmeleri içine alır.

Üretim ilişkileri bir süre, insanın bilgi ve tecrübesini, iş araçlarını, yani çeşitli alet makina ve fabrikaları, kısaca üretim güçlerini geliştirir. Ancak bir süre sonra bu geliştirme yok olur, aksine üretim ilişkileri üretim güçlerinin gelişimini engellemeye başlar. Çünkü üretim araçlarının mülkiyeti sosyal farklılaşmalara (sınıfların doğmasına) sebep olur. Üretim araçlarını mülkiyetinde tutan sınıf ise; üretim güçlerinin kendi sınıf çıkarılarını engellemeyeceği ölçüde gelişmesine izin verir.

ÜRETİM BİÇİMİ: «Üretim güçleri ve üretim ilişkileri tümü ile üretim biçimini (tarzını) meydana getirir».

Toplumlari o toplumun üretim biçimleri belirler. Üretim biçimlerinin en hare-

ketli unsuru üretim güçleridir. Üretim güçleri ise üretim ilişkilerinin etkisinde olarak gelişir. Ancak bir noktadan sonra üretim güçlerinin gelişimi, üretim ilişkileri tarafından engellenmeye başlar. Üretim güçleriyle üretim ilişkileri arasında doğan bu çelişme, giderek uzlaşmaz bir yapıya bürünür. Sonuçta: «Üretim güçlerinin belirli bir gelişme seviyesine ulaşması, kendine uygun üretim ilişkilerini gerektirir.» Yani üretim güçleriyle üretim ilişkileri arasında doğan çelişme sonucunda yeni bir üretim biçimine geçme zorunluluğu doğar. Bilinen üretim biçimleri olan ilkel, köleci, feodal, kapitalist ve sosyalist toplumların gelişmelerinin temel nedeni bu çelişmedir.

Mehmetcan Köksal (Hukuk Fakültesi Asistanı)

1 — Öğretmenlerin giriştikleri boykotu hazırlayan nedenleri, iki yönde gelişmiş görüyorum:

a) Önce içinde bulundukları maddi ve iktisadi koşulların, kendilerini büyük sıkıntılara sokması geliyor. Bunun sadece öğretmenin değil üstelik geçindirdiği kimselerin de cezalandırılması sonucunu yarattığı açık bir gerçek. (Hukuktan bahsedemeyen kulakları çınlasın). Kanunla hakettiği ücretini veya ödeneğini ya geç ve eksik alan, ya da hiç almayan öğretmenin durumu, «suçsuz ceza» diye bir ilkenin yaratıldığını gösteriyor. Üstelik etki alanına aldığı ailesi bakımından da bir başka ilke daha uygulanıyor: «gayri şahsi ceza!». Esasen çok süreden beri anlaşılmıştır ki, «öğretmen olmak, bu düzende bir suçtur!»

b) Bir yerde bununla sıkı sıkıya ilgili olarak öğretmenlerin özgürlüklerinin ve güvenceliğinin de mevcut olmaması var. Bunun, ilk sıradaki nedenle ilişkisi kesin olarak kabul edilmek gerekiyor. Kavgamızda, emeğinin seyyallığı geniş olan bir kitle yok, bir takım uzmanlıkları kendilerini bağlayan memurlar var. Bu konunun etrafı olarak çözümlenmesi, öğretmen boykotunun nasıl bir sosyo - ekonomik perspektife yerleştirileceği konusunda, çok aydınlatıcı olacaktır. Ancak bu eylemin, bu konuda denenen ilk eylemlerden olması, tarihsel gelişim açısından değerlendirmede aceleciliğe kapılmamayı gerekli kılıyor. Çünkü, tarihten alacaklı olmak için, ona öncesinde bir şeyler vermek gerek. Şu da var ki, özgürlük kavgasının da içinde yer aldığı ve tarihi tayin eden esas

mücadeleyi de gözden uzak tutamayız. Asıl hedef odur. Böyle olunca, geçmiş bakımından değilse bile, gelecek bakımından daha kesin bir eylem ve gelişim çizgisi bulmak ve ona katılmak zorundadır, bu tek eylem.

2. İşçi sınıfı ile egemen sınıflar arasındaki mücadelede, öğretmenler boykotu, sınıfsal bir ittifak niteliği ile ortaya çıkacak özelliklere sahip değildir. Çünkü, öğretmenler bir sınıf eylemi içinde değildirler. Böyle olunca da, hem nicel, hem de nitel bakımından bu özelliğin aranmasına girişmek için çaba harcanamaz. Ancak, hazırlanması gereken ve bunun için de istenen gelişiminde, sınıfa aydınlatılabilecek bir ittifakta yerini bulabilir. Bu da, bizim bildiğimiz anlamdaki «tarihsel koşul ve görevlere» yönelebilmek için, onu yaratan sınıfa katılması ile olacaktır. Şu da var ki, gördüğümüz kadarıyla, bu gereklilik, öğretmenlerde genel olarak bilinmemekte değildir. Gelecekte ise anlaşılabilirliğini umuyoruz. Türkiye'deki devrimci eylemin, özelliği anlaşılmasından yana olduğumuz için, bu teşhisi yapıyoruz. Yoksa, çok geniş bir devrimcilik ve onun halkaları gibi, kendisinden başka öğeleri de içine alan bir eylemcilik söz konusu ediliyorsa, bu durumu ile

sözli edilen boykot, bu halkayı da teşkil edebilir.

3. Bunu daha ilerideki süreçlerde anlayabileceğiz. Burada ilk sırada önemli olan, eylemin iç kararlılığını koruyup korumadığıdır.

4. Bu etki, bir tepki olarak belirdi. O halde, bundan böyle iktidarın iç yapısının aydınlatılması ölçüsünde, eylem, hedeflerini ortak hareketlerle bir arada bulmaya çalışmalıdır artık.

5. Teoriyi, sematik ve mekanik olarak almamak gerek. Bir de, bir devrim teorisi doğrudan, bu türlü boykotlara nasıl uygulanabilir ki. Ancak, yukarıdaki işaretlediklerimizin ışığında, bunu ekleyebileceğim: Teoriyi de, pratiği de sınırlar açısından koymalıyız ortaya.

6. Bu soru, cevabını kendisi veriyor. «Devrim için eğitim» üzerinde durulacak bir konu. Ancak, bunun pratiğinin nasıl bir gelişim göstereceğini de öğretmek şartı ile. Sendikaların olanaklarını, hemen ilk ayakta dileklerimiz sınırına kadar kullanabilir miyiz? Bunun da üzerinde durmak gerek. «İşçi sınıfının devrimci ittifakları» konusu da çok önemli. Bunu ileride bil. yazd. daha geniş olarak, açmak ve incelemek istiyorum.

Emin Türk Eliçin'in
beraat eden eseri

Kemalist Devrim ideolojisi

(Niteliği ve Tarihteki Yeri)

Çıkıyor

Asistan
Mehmetcan
Köksal

Amerikan emperyalizminin iflas tablosu

Amerika bir yandan kendi toplu-
munda sözumona
bir demokrasi ve
seçimli yönetim
uygularken, Viet-
nam'da halkın se-
çim hakkını ve
demokratik yöne-
tim imkanını kaba
kuvvetle boğazla-
mağa kalkışmıştır.

lerdi. Yeryüzünün her kögesin-
de devamlı olarak tehlikeli ey-
lemlerde bulunmaktaydılar. Bu
kuruluşların bulduğu uğraş-
lardan bazıları zaman zaman
dünya halklarını nükleer bir sa-
vaşın eşiğine kadar getirmişti.
Domuzlar Körfezi çıkarması,
Türkiye topraklarından hava-
landırlıp Sovyet Rusya üzerin-
de uçurulan U-2 uçakları, San-
ta Domingo'ya çıkarılan deniz
piyadeleri, Endonezya katliam-
ları, Vietnam'daki stratejik tir-
manma, Güney - Doğu Asya
ülkelerindeki gizli askeri hare-
katlar, Tonkin Körfezi olayı, sık
sık düşen savaş uçaklarının at-
mosfer ve sularda meydana ge-
tirdiği nükleer kirlenmeler, Pu-
eblo fiyaskosu, Yunanistandaki
«Albaylar Rejimi» rezaleti bu
sorumsuz örgütlerin son on yıl-
lık marifetlerinden bazıları. Ne
Johnson ne de Nixon bu örgüt-
lere «Dur!» diyemeydi.

■ Her ikisi de, ülkelerinin e-
gemen sınıfları adına çağ dışı
ve yozlaşmış bir iktisadi politi-
kayı, yerli işbirlikçilerden ya-
rarılanıp, sıvabıldıkları her ülke-
de gerek zora bağ vurarak, ge-
rekse siyasi entrikalar yolu ile
uygulatabilmek emelini güden
ve bunu da «demokrasi» adına
yaptıklarını ileri süren katıksız
İKİ YÜZLÜ politikacıtıdır...

Son on yılın Amerikan lider-
leri arasında ne olup ne olma-
dığının belirlenmesi bakımından,

Yeni yıla girdiğimizden bu
yana, 1960'lar da artık takvim
yapraklarından kaybolup, tari-
hin tozlu sayfaları arasına ka-
rışmış bulunuyor. Yakın gele-
cekte yeryüzünün dört bir köşe-
sinde patlak verebilecek siyasi
olayların, Türkiye devrimci çev-
releri tarafından doğru ve sağ-
lıklı bir şekilde değerlendirilme-
si amacı ile, bu yazıda Ameri-
kan emperyalizminin son on yıl-
da geçirdiği çeşitli olayları ser-
giliyoruz.

Son on yıl içerisinde dünya
kamu oyu A.B.D. Başkanı ola-
rak üç ayrı politikayı ile karşı
karşıya gelmişti: John F. Ken-
nedy, Lyndon B. Johnson ve ha-
len görev başında bulunan Ri-
chard M. Nixon... Gerek dünya
basınında bugüne kadar çıkan
yorum ve haberleri, gerekse dün-
ya halklarının emperyalistlere
karşı gösterdikleri sert tepkile-
ri hatırlayacak olursak, dünya
kamu oyunun Johnson ve Nixon

hakkında oldukça sağlam bir
yargıya ulaştığını göreceğiz.
Dünya kamu oyunun bu politi-
kacılar hakkında yargısı ana
hatları ile şöyledir:

■ Her ikisi de, sayısız halk
topluluklarını içerisinde barındı-
ran geniş bir siyasi bloğa ÖN-
DER olabilecek yeteneklerden
yoksun ve uluslararası siyasi
sorunlara doğru bir çözüm yo-
lu gösterebilmekten uzak kişil-
lerdir.

■ Gözlerimizi son on yılın A-
merika'sına çevirdiğimizde göre-
ceğiz ki, Amerikan halk yığın-
ları bu devrede belki de tarih-
leri boyunca karşıladıkları
oranda birbirlerinden kopup, a-
deta düşman kutuplar haline dö-
nüşmüşlerdir... Ezilen sınıflar
ve genç kuşaklar içerisinde yaşı-
dıkları düzene karşı aktif ey-
lemlere bağ vuruyorlardı. Ne var
ki, bunlar dağınık ve birbirin-
den kopuk, cılız eylemlerdi. Ö-

nemli olan DÜZEN'e karşı ol-
maları idi... Durmadan devam
eden siyasi katliamlar yüzün-
den Kuzey Amerika adeta faşist
bir terör havasına bürünmüştü.
Malcolm X, Kennedy kardeşler,
Martin King ve seri halde öldü-
rülen Siyah Panter Partisi li-
derleri bu siyasi cinayetlerin
belli başı kurbanları olmuşlar-
dı... Amerika her geçen gün sos-
yal bir kaosu içerisinde daha da
çok gömülmeğe idi. Her türlü
ahlaki değerler hızla yitiriliyor-
du. Uyuşturucu madde, cinayet,
her türlü soygun, seks, aklı ve
ruhi dengesizlik, kumar ve
«Dolce Vita» bir salgın halinde

Amerika'yı sarmaktaydı... Siya-
si mekanizmaya karşı duyulan
güvende hızlı bir çözüme bağ-
lıyordu. Vietnam savaşının A-
merika'nın dış itibarına indirdi-
ği darbe sağduyu sahibi çevre-
leri tedirgin etmekteydi. Bu
şartlar altında Amerikan siyasi
mekanizmasının ihtiyacı, ABD'
yi içine düştüğü çıkmazdan
kurtaracak TOPLAYICI bir li-
derdi. Ne var ki, Ne Johnson
ne de Nixon bu yetenekte kişil-
lerdi.

■ Yine özellikle son on yıl i-
çerisinde, Pentagon ve CIA ulus-
lararası siyasi alanda söz sahibi
güçlü kuruluşlar haline gelmiş-

Latin Amerika'da ideolojik savaş

Geçen yıl, Latin Amerika Cumhuriyetlerinden
Şil'de çok ilginç bir eser yayınlandı. Yazar, Şil'in
gündelik «El Siglo» gazetesinin diplomatik muha-
biri Eduardo Labarca Goddar. Kitabın adı: «Chile
Invadido. Reportaje a la intromisión extranjera».

Amerika Birleşik Devletlerinin top, tüfek aul-
lanmadan Latin Amerika memleketlerini nasıl işgale
yöneldiği, ulusları ideolojik ve politik alanda nasıl
pençesi altında aldığı, bu eseri okuyunca bir kere
daha gözler önüne serilmektedir.

Bütün Latin Amerika devletlerinde olduğu gibi
Şil'de de ordunun devlet yönetiminde önemli rolü
vardır. Bu nedenle Şil ordusunun Amerikanın dü-
men suyunda gidecek şekilde yetiştirilmesi ve anti-
Amerikan politikayı her an ezmiye hazır olması
gereklidir. Şilili subaylar, Santiagoda «O'Higgins»
askeri akademisinde Amerikalı subayların eğitimini
de özel bir staj görürler.

1962'den bu yana askeri polisler ve siyasi po-
lisler Washington'a gönderilmekte ve orada «Inter-
American Police Academy» eğitim görmektedir. Ay-
rıca subaylar ve as- subaylar çeşitli anti- gerilla
okullarına gitmekte ve Vietnamda bulunmuş Ame-
rikah askeri eğitimcilerin elinde yetiştirilmektedir.

1964'de Şil'de Hristiyan - demokratlar yön-
etime gelince, Küba ihtilaline karşı - tez olarak
«özgürlük içinde devrim» tezini savunmaya başladılar.
Amerikalılar Hristiyan - demokratlara, üstüli
kapalı, yardım ve bağış dernekleri adı altında geniş
miktarla para yardımında bulunmaktadırlar. Şil'
de ve bütün Latin Amerikada, Birleşik Amerika
Devletlerinin amacı «Ortası» manası ve maddeten
destekleyip, harışçı devrim tezi ile kitleleri burju-
va reformizmine sürüklemektir.

Dişardan ithal edilmiş olan bu barış içinde dev-
rim tezi, marksizmi yıkmaya amacını gütmektedir.
İşçi sınıfının, ulusal çıkarlarını peşinde koşan en
tehlikeli güç olduğunu bilen Washington, elinden
geldiği nisbette Latin Amerika'da sendikaları sa-
bote etmeye ve onlara kendi ideolojisini yutturmaya
çalışmaktadır.

1960'da Başkan Kennedy'nin ortaya attığı plan,
tüm Latin Amerika sendikalarını sarılaştırmak, A-
merika'ya bağlamak. Latin Amerika'da 100.000

Sarı Sendikacı yetiştirmek üzere harekete geçmiş-
lerdi. AFL - CIO gerek Latin Amerika'da ve ge-
reksede Afrika'da, Asya'da aynı amacı gütmekte-
dir.

Şil'de en aşağı 10 üstü örtülü örgüt ve firma,
sendikaları sarı kılmak için çalışmakta ve dünya-
nın parasını sarfetmektedir.

Şil'de Üniversite elitini ele geçirmek ve gençle-
ri kendi dilediği yönde yetiştirmek için Amerika-
nın sarfettiği çaba ve paranın sınırı yoktur. Üniver-
siteli gençler yarım yöneticileri olacaktırlar. Bun-
ların en yeteneklilerine burslar verilmekte ve bu
bursu alacak gençlerde Şil'de Amerikan Büyükelçi-
liğindeki bir komisyon tarafından seçilmektedir.

Bütün Latin Amerika'da özellikle Şil'de barış
gönüllüleri çok aktiftir. Yazar kitapda barış gö-
nüllülerinin CIA ile elele çalıştıklarını anlatmakta-
dır. Santiagoda'ki merkez binaları pek çok elektro-
nik cihazla mükemmeldir.

Şil'de görevli olan Barış gönüllüleri, CIA'den
ve Askeri Casusluk örgütü DIA'dan aldıkları emir-
lerle çeşitli raporlar hazırlarlar.

1964 yılında Amerikan gizli örgütleri Latin A-
merikada, özellikle Şil'de bir «sosyolojik» etüd
yapmaya başlamıştı. «Camelot» projesi adı verilen
bu araştırma Üniversitelerin yardımı ile gerçekleş-
tirilecektir.

- 1 - Bir iç savaş halinde Şil toplumunun sos-
yal ve iktisadi potansiyelini öngörmek.
- 2 - Olası bir iç savaş halinde Şil hükümetinin
tutumunun ne olacağını şimdiden sapta-
mak.
- 3 - 1'ci ve 2'ci noktalar hakkında elde edile-
cek bilgileri bir sisteme bağlamak.

«Camelot» projesinin içyüzü, uyumuk devrimci-
lerin kamu oyununu uyarması sonucu meydana çıktı
ve Amerikalıların bu «sosyolojik» casusluğu bir sü-
re için sabote edilmiş oldu.

Amerikanın dünya halklarına karşı açmış oldu-
ğu savaş, Vietnam'da, Laos'da olduğu gibi bir sa-
vaş değildir. Amerika Latin Amerika'da, Afrika'da
ve Asya'da tek kursun sıkımadan, ideolojik bir sa-
vaş sürdürmektedir. Ama ideolojik savaş da emper-
yalizmi çökmekten kurtaramayacaktır.

Emperyalizme karşı Çad'ta devrimci savaş

Son günlerde Çad'da Fransız askerleri ile Çad halkı arasındaki çatışmalar hızlanmaktadır. 1960 da sözde bağımsızlığın kavuşan Çad'a bir dönem sonra yeniden emperyalizmin askerleri gelip yerleşmişlerdir.

Afrika'nın önemli pamuk merkezlerinden biri olan bu ülkede emperyalizmin paralı askerleri halkın bağımsızlık hareketini boğazlamak için direnmektedirler. Çad Ulusal Kurtuluş Cephesi'ne (Frolinat) bağlı milis kuvvetleri sürekli olarak paralı askerler ile çatışmaktadır. ÇUCK içindeki marksist - leninist unsurlar ise bu kavgayı gerçek çıkışına oturtmak için var güçleriyle çalışmaktadır. Bugün için paralı askerler karşısında maddi açıdan zayıf görünen Çad milis kuvvetleri sürekli olarak halkın yardımıyla güçlenmektedir. Ve yakında emperyalizme bir bölgede daha yenilgiye uğrayacak ve Çad'da dünya halklarının kurtuluş mücadelesine yeni bir zafer daha eklenecektir.

asıl üzerinde durulması gereken kişi John F. Kennedy'dir. Kennedy'nin çok genç bir yaşta Beyaz Saray'a girmesi, İkinci Dünya savaşında gösterdiği cesaret, geniş ve nüfuzlu bir aileden gelmesi, zenci Amerikalıların sosyal ve medeni hakları konusunda kendinden öncekilerden daha gerçekçi bir politikaya yönelmesi, o günlerin şartları için - özellikle nükleer denge hesapları sonucu - Sovyetler ile arasındaki buzları çözmeye istekli görünmesi ve hepalden önemli oldukça masraflı ve renkli bir propaganda dönemi sonunda artık devrini kapanmış yaşı bir asker - politikacıdan başkanlığı devir almış olması, Kennedy'i birden bire genç kuşakların emiti haline getirmiştir.

Kennedy'nin başkanlık dönemini tamamlamadan trafik bir şekilde Dallas'da öldürülmesi de, bu cinayetin zihinden silinmesini sağlamıştı. Kennedy yalnız Amerika'daki egemen sınıflardan yana değil, bizzat egemen sınıflar içinden gelen bir politikacıdır. 500 milyon dolarlık bir ailenin içinden yetişen bu kişinin, ülkesinin servet düzenine karşı olacağını düşünülmesi en azından safdillik olur. Dünyamızdaki siyasi sorunların ana nedeni Amerika'daki egemen sınıfların çıkarlarının, Dünya halklarının kendi çıkarları ile çatışması olduğuna göre, Kennedy'den emperyalizme «Dur!» emrini beklemek kişinin kendi kendisi ile çelişkiye düşmesi demektir. Üstelik, Küba'nın genç sosyalist rejimini boğazlamaya kalkan kişi bizzat aynı Kennedy'den başkası değildir. İktisadi ve ticari abluka ile Küba'nın mahvına gidilmesini isteyen Kennedy'dir. Domuzlar Körfezi rezaleti kendisi zamanında olmuştur. Amerika Devletleri Organizasyonu kanalı ile Latin Amerika ülkelerini mali vesayet altına almaya uğraşan yine Kennedy'dir. En önemli Amerikan askerinin Vietnam'da karşı devrim görevini üzerine alması Kennedy'nin onayı ile olmuştur.

Bu konu üzerinde ısrarla durmamızın tek nedeni, belki 1972 belki de 1976 yılında Dünya kamu oyunun yine aynı şekilde

Geçen on yıl, artık Amerikan ordusunun da emperyalizmi çöküştürmeye çalışıyor.

yanıma tehlikesi ile karşı karşıya bulunmasıdır. Zira bu defa da başka bir Kennedy, hemde siyasi yetenek ve ahlaki değerleri ikinden kat be kat aşağı bir Kennedy, gelecek seçimlerde başkanlığa oynamaktadır.

Geride bıraktığımız son on yıl, dev Amerikan tekellerinin çok büyük kârlara sahip olduğu yıllardır. Vietnam ve Orta Doğu savaşları, Güney - Doğu Asya ülkelerinde girişilen gizli askeri hareketler, komünizm tehlikesi bir koz olarak kullanılıp NATO ve SEATO ülkelerine satılan savaş araçları, askeri yardım programları, NORAD savunma tesisleri ve feza araştırmaları sayesinde dev tekeller büyük kârlar sağlamışlardır. Savaş sanayinin devamlı faaliyetinde bulunması diğer tüketim sanayii kollarını da etkileyerek son on yılda işsizliği asgari hadde indirmiştir. Orta sınıfların hayat standartlarında gözle görülür bir yükselme olmuştur. Ne var ki, ülkedeki iktisadi gelişmenin geniş bir bölümünün yalnızca savaş ekonomisine ve sermaye çevreleri için en kârlı sahalar olan lüks tüketim ve konut sanayine bağlı kalması yine aynı orta sınıfları iktisadi bir tehlike ve mali bir iflasla karşı karşıya getirmiştir. Halk tabakalarının her türlü lüks eğilimleri üzerindeki tüketim harcının, kredili satışlar ve çeşitli yollarla tahrik edilmiş olması, gereğinden fazla savaş ekonomisinin içine dalmış ve dış ticarette devamlı açık verilmesinin sonucu olarak altın rezervlerinin erimeye yüz tutması ekonomide enflasyonist bir gidiş doğurmuş, dolar devalué tehlikesiyle karşı karşıya kalmış ve hayat pahalılığı hızla artarak geçim konusunda halk tabakalarının geleceğini tehlikeye sokmuştur. Yalnız Vietnam savaşına son vermek demek, yapılan istatistiklere göre 14 milyona yakın Amerikalının işsizlik tehlikesi ile karşı karşıya kalması demektir. Bu bakımdan, 1970'lerin Amerika'sı ya iktisadi ve mali alanlarda batağa saplanacak yada Amerikan siyasi mekânizması yeryüzünün çeşitli bölgelerinde yeni yeni konvansiyonel savaşlar çıkarma yollarına bağ vuracaktır.

Geride bıraktığımız son on yıl Amerikan dış politikasının adeta çöküp iflasa uğradığı bir devre olmuştur. Amerikan dev tekelleri kapitallerine milyarlarca dolar eklemişlerdir ama, Dünyanın her köşesinde Amerika'nın itibarı hızla çözülmeye başlamıştır.

Son on yıl yalnız A.B.D.'nin değil, biçimsel demokraside ısrar eden ortakları için de her bakımdan bir gerileme devresi olmuştur. İngiliz İrasi, Fransız fransı bu devrede devalué edil-

miş, birçok Avrupa ülkesindeki ekonomik gelişmeler şu anda bir DURAKLAMA tehdidi ile karşı karşıya gelmiştir. Bir zamanların emperyalist ülkeleri olan İngiltere, Almanya, Fransa, Japonya, Hollanda ve diğerleri Dünyanın dört bir köşesinde siyasi ve iktisadi nüfuzlarını özellikle bu devrede hızla yitirmişler, insiyatifi ya Amerika'nın yada milliyetçi çevrelerin ellerine kapmışlardır. Tek kalkınma yolu olarak varıldığını dış sermaye yatırımlarına bağlı gören hükümetlerin istisnasız hepsi, yine özellikle bu devrede Amerikan sermayesini sorunsuz bir şekilde kendi ülkelerine çekebilmek yarışına girişmişler, sonuç olarak da, Wall Street, Pentagon ve Beyaz Saray felâketinin kışkırtıcıları arasına sıkışıp kalmışlardır. Bugün için batı demokrasisi olarak nitelendirilen blokta yer alan hükümetlerin büyük bir çoğunluğu birer UYDU hükümetten başka birşey değildir. Bırakalım dış politikalarını, iç politikaları bile çok kereler Washington'un arzularına uygun olarak hazırlanmaktadır. Gerçekçi bir şekilde kategorilere ayırdığımızda göreceğiz ki, burjuva demokrasisi blokunda birbirinden ayrı üç çeşit devlet grupları bulunmaktadır:

■ Beynehmîl sermaye ve yatırım kaynaklarını elinde ve emrinde bulunduran «Baş Sömürge» Amerika.

■ Almanya, İtalya, İngiltere, Belçika, Hollanda, Japonya, Kanada, Avustralya v.b. gibi beynehmîl kapitalin vesayeti altında bugünkü durumuna Amerikan emperyalizminin hırsımlı olup, yan yollardan A. metinde olan ikinci dereceden sömürge devletler.

■ Sömürülen geri bırakılmış devletler.

Artık iyice anlaşılması gerekir ki, özellikle son on yılda batı bloku ülkelerini mali krizlere sürükleyen ana sebep ABD'nin izlediği sinsi iktisadi ve mali politikadan başka birşey değildir.

Son on yıl içerisinde batı blokuna bağlı ülkelerde sosyalistlerin lehine değerlendirebilecek sayısız olay ve gelişmeler olmuştur. Bunlara verilebilecek en canlı örnekler Fransa ve İtalya'da özellikle son 4-5 yıldan beri sürdürülmekte olan işçi eylemleri, tüm batı dünyasını saran öğrenci hareketleri, Asya Afrika ve Latin Amerika ülkelerindeki politik örgütlenmelerdir. Artık batı blokunda halk yığınlarının geliştirmekte olduğu eylemler DÜZEN'in temelinde doğru yönelmeye başlamıştır. Kitleler hızla bilinçlenmektedir. Gelecek yıllar çökmekte olan emperyalizmin debeleniş yılları olacaktır.

Filipinler'de Filipin demokrasisinin iflası

FİLİPİNLER'de gelişen olaylar Filipin demokrasisinin iflas durumuna getirmektedir. Bilindiği gibi geçen ay içinde halkın Manila'da Başkan Ferdinand'in ev olarak kullandığı Malacanang Sarayı'na hücum etmeleri üzerine işçi ve gençlerle toplum polisi arasında bütün bir gece süren bir çatışma olmuştu ve bu çatışma sonucunda 6 kişi toplum polisi tarafından kurşunlanmıştı.

Geçenlerde de yüzlerce militan Manila'daki ABD Elçiliğine yürümüş, Elçiliğin kapılarını açarak içeri girmiş ve gösteri yapmıştı. «Kahrolsun Emperyalizme», «Sataşlık Marcos», «Yankee Go Home» gibi anti - emperyalist ve anti - ABD sloganlarını kullanan grubu polis güçleriyle dağıtmıştı. Sonra aynı grup Ermita yöresine giderek yabancı firmaları taglamıştı. Buradaki çatışma daha şiddetli olmuş ve 100 kişi yaralanmıştı. Filipinler Cumhurbaşkanı Marcos bu konuda Dünya başına çok adı beyanlar vermiştir. Elçiliğe yapılan yürüyüş esnasında kendi yarattıkları Filipinler toplum polisine güvenmeyen ABD elçilik mensupları ABD Deniz Kuvvetlerini yardıma çağırmışlardır.

İstedikî kadar Amerikalılar bu gösterileri «emirvari bir ifadeyle acil demokraside olan normal olaylar» olarak kabul etsin, gerçekte Filipin demokrasisi tam bir iflas halindedir.

ARKADAŞIMIZ Engin Aşkın'ın bildirdiğine göre, Filipinler'de inceleme yapan bir Kanaadalı gazete muhabiri Toronto Star adlı gazetede bunları yazmaktadır.: «Başkan Marcos'un rüşvet ve hırsızlığı boğulmuş yönetimi ciddi halk isyanlarıyla karşı karşıyadır. Marcos'un şimdiye kadar kilise yardımı ve sürekli para dağıtımına destegini sağladığı köylü artık Marcos'a karşı çıkmaktadır. İşçiler günde 17 T.L. kazanırken, Marcos seçimden önce vali ve belediye başkanlarına 30.000 T.L. armağan dağıtmıştı.»

Yine bu gazeteye göre, Filipinler bir ihtilalin eşiğindedir. Ülkede rüşvet ve haksız para kazanma almış yürümüşdür. En ufak bürokrattan Başkan Marcos'a kadar herkes rüşvet yemektir. Ülkenin siyasi ve ekonomik yapısı sayıları 50'yi aşmayan çok ufak bir ezanlık tarafından yönetilmektedir. Bu zenginlere katılmak çabasına olan Marcos da var gücüyle devlet paralarını kendi inşaat yatırımları için kullanmaktadır. Bu Filipin oligarsisi kız alıp verme ile iç ittifak düzenini de arttırmaktadır. Kilise ve ülkenin iki büyük partisi bu oligarsinin elindedir. Herkesin okuyup bürokrat olmaya heveslendiği ülkede, diplomatik enflasyonu başlamıştır. Yüzeyde toprak ve vergi reformları, «aga» milletvekillerinin baskısıyla rafiara kaldırılmıştır. 1969 sonunda bütçe giderlerini sağlayacak para ortada yoktur. Marcos, Filipin parasını yüzde 40 oranında devalué etmek zorunda kalmıştır. Ama bu meselelerini çözmekten çok gelişmeleri daha fazla arttırmaya yaramıştır.

ÖTE YANDAN eskiden faaliyet gösteren «Huk» çeteleri tekrar faaliyete geçmiştir. Huk çeteleri usak Marcos'u en çok korkutan bir güçtür. Ve bunun için Marcos sürekli olarak Huk çetelerini «komünist» olarak tanıtmaya uğraşmakta ve onların halk içindeki nüfuzunu kırmak için sahte Huk çeteleri kurdukmaya çalışmaktadır. Huk çeteleri «zenginlerden alan, fakire verene» efsanevi bir üne sahiptirler. Filipinler'de belli kesimlerde köylüler tarafından çok sevilmeğe değer ve o yörelere hakimdirler. Ayrıca şehirlerde de bağımsızlık hareketleri gelişmekte, Amerikan emperyalizmine ve yerli uyaqlara karşı amaçsız bir mücadele verilmektedir. Bugün dağınık bir durum gösteren devrimci mücadeleyi marksist - leninistler örgütlendirmek için çalışmaktadırlar.

BUGÜN FİLİPİNLER'de polis baskı rejimi kuvvetlendirilmekte, anti - demokratik yeni yasalar ortaya çıkarılmaktadır. Ve bütün yeni girişimler Filipin demokrasisinin iflasını biraz daha çabuklaştıracaktır. Filipinler'de Amerikan emperyalizmine, halk düşmanlarına karşı verilen kavganın devrimci mücadelesinin bir parçası olarak gelişecektir.

Bahalı'da «kitap korsanlığı» almış yürümüşür. Bir yayınevinin hazırladığı bir kitabın, bir başka yayınevi tarafından ufak bir değişiklikle, hattâ bazen ayne alâcelece bastırılıp yayımlandığı olmuştur. Ancak, bir yayınevinin toplatılmış ve halen duruşması devam etmekte olan devrimci bir kitabının, savcılıkça «suç unsuru» sayılan bölümünün çıkarılarak bir başka yayınevi tarafından yayımlanması ilk defa görülmektedir.

Hatırlanacağı üzere, büyük devrimci Ernesto Che Guevara'nın Bolıvyaya dağlarında emperyalizme karşı savaşırken tuttuğu notları ihtiva eden günlük, öldürülmesinden sonra kukla Bolıvyaya Hükümeti'nin eline geçmiş ve fotokopileri CIA Teşkilatına verilmiştir.

Ancak, Bolıvyaya İçişleri Bakanı, Che'nin günlüğünü el altından kaçıırarak Küba Hükümeti'ne ulaştırmıştı. Küba Hükümeti Che'nin anılarının gerçekliğine kanaat getirdikten sonra bunları Küba Komünist Partisi Birinci Sekreteri ve Başbakan Fidel Castro'nun bir önsözleriyle birlikte bastırmıştı. Castro'nun ön-

sözünde belirtildiği gibi, günlük, aynı zamanda Fransa'da Maspero, İtalya'da Feltrinelli, Federal Almanya'da Trikont Verlag, Fransa'da İspanyolca olarak Ruedo Ibérico yayınevleriyle Birleşik Amerika'da Ramparts ve Şil'de Punto Final Dergisi'nde aynı zamanda yayımlanmıştı.

Aynı zamanda Küba Kitap Enstitüsü'nün Avrupa'daki Temsilcisi olan Maspero Yayınevi, daha önce büyük devrimciyi gerek dergide, gerekse bir başka kitabında tanıttığı için günlüğün Türkiye'de yayım hakkını ANT YAYINLAR'na vermiş, bir ay sonra da Che'nin anıları «GERİLLA GÜNLÜĞÜ» adı altında ANT kitabı olarak yayımlanmıştı.

Günlük, kısa ve ilk bakışta bir anlam çıkartılamayacak notlardan ibaret olduğu için, ancak Fidel Castro'nun önsözleriyle bir anlam kazanmakta, ayrıca Che'nin sosyalist kamuoyunda geniş tartışma konusu olan mücadele yolu yine bu önsözde açıklığa kavuşturulmaktadır.

Kitabın ANT tarafından yayımlanması üzerine, Cumhuriyet Savcılığı, Fidel Castro'nun önsözünü ve bu önsöz ışığında metindeki bazı notları «komünizm propagandası» sayarak «GERİLLA GÜNLÜĞÜ»nü toplatmış, ayrıca kitabın mütercimi Hüseyin Güneş hakkında 15 yıla kadar hapis talebiyle İstanbul Dördüncü Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açmıştır. Bu dava halen devam etmekte olup, son duruşmada savcı mahkumiyet verilmesinde ısrar etmiştir.

Kitabın ilgi uyandırdığını gören ARARAT Yayınevi ANT'nin yayımından birkaç ay sonra harekete geçerek Che'nin günlüğünü alâcelece çevirtirmiş, Fidel Castro'nun önsözleriyle birlikte dizgiye vermiştir. Ancak tam bu sırada ANT'nin kitabı toplatıldığı ve mütercimi hakkında dava açıldığı için dizgiyi durmuştur.

Aradan bir süre geçtikten sonra ARARAT Yayınevi, bir kurnazlığa(!) başvurarak dava dosyasını el altından incelettirmiş ve savcılıkça «suç» sayılan Fidel Castro'nun önsözünü metinden çıkartmak suretiyle «GE-

ant yayınları sunar

Nehru'nun kızı Indra
Gandhi'ye mektupları

Sosyal Devrimler Ulusal Savaşlar

ANT'nin Diğer Belgesel Kitapları

- OSMANLILARIN YARI SÖMÜRGE OLUŞU, Tevfik Çavdar, 7,5 Lira
- GİZLİ BELGELERLE BARIŞ GÖNÜLLÜLERİ, Müslim Özbalkan, 10 Lira
- PENTAGONİZM, Juan Bosch, 5 Lira
- GERİ BIRAKTIRILMIŞ TÜRKİYE, Dr. Sedat Özkoç 5 Lira
- HILAFET VE ÜMMETÇİLİK SORUNU, Mehmet Emin Bozarslan, 12,5 Lira
- OSMANLI TOPLUM YAPISI, Dr. Muzaffer Senoer, 10 Lira
- ZAPATA, Robert P. Millon, 5 Lira
- MAVİ GÖZLÜ DEV (Nazım Hikmet ve sanatı) Zekeriya Sertel, 10 Lira
- DİNLE YANKEE, Wright Mills, 10 Lira
- TÜRKİYE'DE İLERİCİ AKIMLAR Yıldız Sertel, 15 Lira
- ÇİZGİLİ DÜNYA Ferruh Doğan, 5 Lira
- MİLLİ KURTULUŞ CEPHESİ Douglas Bravo, 5 Lira
- DÜZENİN YABANCILAŞMASI İdris Küçükömer, 7,5 Lira
- ANARŞİZM Duclos - Cohn Bendit 7,5 Lira
- ROMAN GİBİ Sabiha Sertel, 15 Lira
- SIYAH İKTİDAR Stokely Carmichael 7,5 Lira
- YAŞANTIM Yevtuçenko, 5 Lira
- NAZİM HİKMETİN POLEMİKLERİ Kemal Sülker, 7,5 Lira
- SABAHATTİN ALİ DOSYASI Kemal Sülker, 7,5 Lira
- GERİLLA NEDİR Alberto Bayo, 5 Lira
- SAVAŞ ANILARI (2. Baskı) Che Guevara, 10 Lira
- LİDERLER DİYOR KI, Abdî İpekçi, 10 Lira
- MARKSİZMİN TEMEL KİTABI (Toplatıldı) Emile Burns, 10 Lira
- GERİLLA GÜNLÜĞÜ (Toplatıldı) Che Guevara 10 Lira

Genel Dağıtım: ANT YAYINLARI P.K. 701 — İstanbul
İstanbul Dağıtım: GE.DA
Ankara Dağıtım: Aydın Kitabevi
Ege Dağıtım: DATİC

Emperyalizmin daha nice Rosenberg'ler öldürecektir!

S. Günay AKARSA

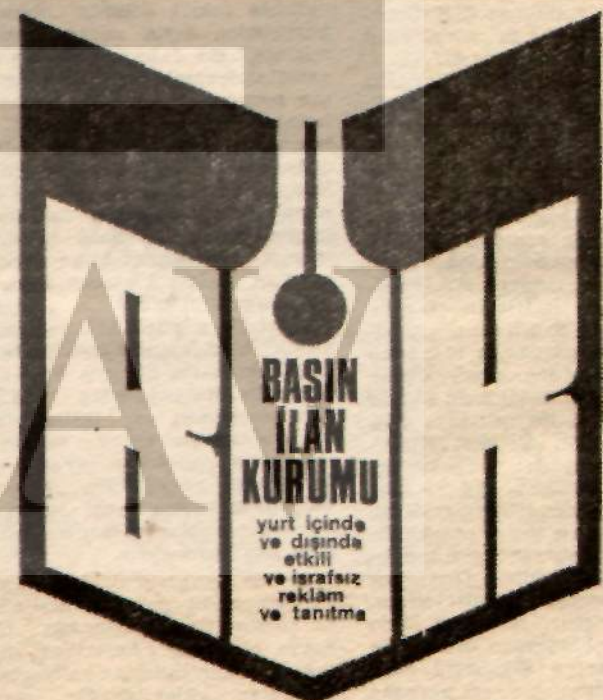
İNSANLIK tarihi büyük haksızlıklarla, insanlığa aykırı davranışlarla doludur. Belli bir görüşü savunan, geçmişte kendi efendileri için bir doğrulama, bir arınma aracı sayan tarihçiler bile bazı olaylar da büyük yanlışlar yapıldığını kabul eder. Saklanmayacak, nasıl olsa bilinen gerçeklerdir çünkü bunlar. Üstelik bazı olaylar, daki yfz kızartıcı durumu kabul etmezlerse, onların sözde nesnellikleri (objektiflikleri) de sallanmaya başlayacaktır. Nasıl olsa olan olmuştur. Onlar da kabullenir; mesele kalmaz. Böylece bir taşı iki kuş birden vurmuş olurlar. Bir kere o çok önem verdikleri, yalanlarını kabul ettirmek için arkasına ağındıkları sözüm ona nesnellikleri adına ıstıp ıstıp önümüze sürecekleri birçok kamt elde etmiş olurlar. Böylece tarihsel maddesi görüşe karşı çıkarken, daha inandırıcı, daha bilimsel göründüklerini sanırlar. Öte yandan geçmişte bazı haksızlıklar yapıldığını kabul ederken bile gerçekleri çarpıtarak asıl nedenleri saklamamın yollarını ararlar. Olanların belli bir kavganın çeşitli aşamaları olduğunu görmezlikten gelip olayları tek tek ele alırlar. Suçu birkaç kişinin üstüne yükleyiverirler. Kahrolası bir ters rastlantı, ahlakı biraz zayıf biri, ya birinin aşırı kahramanlığı ve güzelliği, ne bileyim başka birinin keskin görüşü, bir başkasının düşkünlüğü, ya da tembelliğidir söz konusu olan. Ah bunlar olmasaydı, ne iyi olurdu, demeye getirirler. Bütün dertleri, bütün amaçları tarihte de bazı gerekliliklerin bulunduğu, çıkarları bakımından birbirleriyle çelişen sınıfların bireysel nedenler dışında, rastlantılar olsa da olmasa da, kaçınılmaz bir kesinlikle karşı karşıya bulunduğu gerçeğinin mümkün olduğu kadar saklanmasıdır. İnsanlık tarihinin sınıf kavgaları tarihî demek olduğunu kimse bilmesin, bilenler söyleyemesin isterler. Kapitalist ve emperyalist sömürülerin sürüp gitmesi için bu gerçeklerin bilinmemesi gereklidir.

Bu çaba yalnız tarihçilerde görülmez elbette. Egemen sınıflar ya da egemen uluslar, sömürü bölgeleri içinde bulunan sı-

mif ve uluslardan her alanda yarıdakılar bulur, onları çeşitli çarklarla satın alırlar. Egemen olan için satın almak o kadar güç değildir. Satın alma olanağı vardır çünkü. Üstelik bu satın alma - satılma olayı her zaman para ya da somut değerler karşılığında olmaz. Satın almaya karar verilmesin bir kez. Aday ne istiyorsa, neye hırısı varsa o sağlanır. Ondan sonra da bir uyutma, bir şartlandırma başlar artık. Birçok kişi öyle şartlanır ki kime hizmet ettiğinin farkına bile varmaz. Ege menlerle satın aldıkları yarıdakıları çeşitli yalancı değerlerle koca koca toplumları kendi yanlarına çekerler. Bu uğurda kulaktan çekinecekleri hiçbir toplumsal değer yoktur. Bütün ekonomik güçleriyle, bütün po-

litik güçleriyle, bütün kültür ve sanat güçleriyle yüklenirler kurban toplumun üzerine. Avcıyla avı arasındaki sonsuz kovalamaca başlamıştır artık. Avın bilinçlenip kaçmak yerine avcının üzerine atılmasına kadar sürer bu korkunç kovalama.

Uluslarda da, av ya da avcı olmalarına göre, toplumsal yapı biraz farklı olur. Bütün dünyayı kendi av alanı sayan Amerika elbette ki şartlarının bütün dehşetiyle egemen olduğu bir ülkedir. Gerek Amerika Birleşik Devletleri halkının büyük çoğunluğunu, gerekse dünyanın birçok geri bırakılmış ülkesini sömürmek için iktidar sürmeye çalışanlardan başka türlü davranmalarını beklemek, bilime aykırı olur zaten. Bu sömürge güçler elbette ki önce kendi

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır. Eskiz ve program hazırlanır. Objektif tavsiyelerde bulunulur. Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Çağaloğlu, Türkoğlu Cad. no 1 kat: 3
Telefon: 2166 00 - 2166 01, İstanbul

RİLLA GÜNLÜĞÜ'nü bir başka isim altında yayınlamış, marifetini kamufle etmek için de, telif ücreti ödemediği, Castro'nun önsözünü çıkartarak daha az sayfa yayınladığı ve artık toplatılmayacağından emin olduğu kitaba ANT'nin yayınına göre daha düşük fiyat koymuş ve hiç şüphesiz bu fiyat farkını letismara kalkışmıştır!

1. Ararat Yayınevi, Türkiye'de yayın hakkı Küba Kitap Enstitüsü adına Maspero Yayınevi tarafından ATN'a verilmiş bir kitabı bir ay sonra yayınlamaya kalkışmak suretiyle resmen «kitap korsanlığı» yapmıştır.

2. Fidel Castro'nun önsözünü metinden çıkartmak suretiyle Küba Hükümeti'nin bu kitabı yayınlamaktaki amacını hiçe saymış ve amacına «devrimci yayın» değil, «ticaret» olduğunu ispatlamıştır.

3. Savcıların suç saydığı bölümü metinden çıkartmak suretiyle Fidel Castro'nun sözlerini faşist kanunlara göre suç sayan hakim çevrelerin zihniyetine katılmıştır. Böylece, devrimci bir yayınevinin ve müterciminin

sanık sandalyesine oturtulmasına hak verdiğini göstermiştir.

Kitap korsanlığının «devrimci yayın» kışvesi altında savcılarla zihniyet birliği yapacak dereceye ulaşması karşısında tüm yayınevleri dikkatli ve tedbirli olmak zorundadır.

Kitap korsanlarının, yarin el altından temin ettikleri dosya münderecatına göre «suç» sayılan bölümleri çıkartarak, toplatılmış yada toplatılacak diğer devrimci eserleri piyasaya sürmeleri de mümkündür.

Savcılar da, kendi amaçlarına hizmet edecek böyle yayıncılar bulundukça, devrimci eserlerin bu şekilde makaslanıp, kuşa çevrilip, anlamsız hale getirilip yayımlanacağından emin olarak, daha çok dava açarlar, sayısız kitap toplatılır. Yarin Lenin'in, Marx'ın, Mao'nun eserlerinin de kitap korsanlarının elinde tahrif edilerek, makaslanarak yayımlandığı görülürse hiç şaşmamak lazımdır.

Çünkü Bâbü'lî'yi yayıncılığı «korsanlık» zanneden tipler sarmaktadır!

Sol Yayınları Yönetmeni Muzaffer Erdost, yayınevinin Kasım 1965'te kurmuş. Başta Karl Marx'ın Kapital'i olmak üzere marksist - leninist literatürün birçok önemli eserini türkçeye kazandıran yayınevinin yayın çizgisi üzerine görüşlerini şöyle açıkladı:

— Gerek yayına başladığımız dönemin siyasi - hukuki şartları, gerek bizim yayına bağlarken sağladığımız mal imkanlar, ve gerek özellikle benim - marksist-leninist literatür konusunda gerekli bir ön bilgiye sahip olmamam, yayınlarımızın programının gereken sırayı izleyememesinin başlıca sebepleridir.

a) Hukuki şartlar. - 1961 Anayasa'nın bilimi öğrenme ve öğretme özgürlüğü, Türk Ceza Kanunu'nun «propaganda» kavramı ile karıştırılmaktaydı. Bu mücadele döneminde başlangıcında, her yazarın her kitabını yayımlayabilmemesi mümkün değildi. Kitaplar, hukuki - kavrayış dikkate alınarak seçiliyordu, bu bakımdan yayın programı, gereken sırayı izleyemedi.

b) Mali imkanlar ve maddi şartlar - Mali imkanlar çok daha dardı, ve alıcı, genellikle, fiyatı 4 lira civarında olan kitapları seviyordu. Bu mali imkanları dar olan yayınevi, min seçeceği kitapları belirlemede önemli etkendi.

c) Marksist - leninist literatür konusunda gerekli bilgi. - Bu konuda, yayınların yöneticisi olarak ben, hiçbir şey bilmiyordum desem, yeri. Zamanla, literatürü öğrenip kavradıkça, kusurlarımıza gidermeye, daha doğru bir program izlemeye başladık.

Bu noktalar, bizim başlangıcından bugüne kadar izlediğimiz programın hatalarını ve sevalarını açıklar sanırım.

●● Özellikle marksist - leninist eserlerin çevirisinde bazı kusurlar görülmekte, terminoloji ve kavramlar bakımından bunun devrimci harekette yanlışlıklara sebep olduğu ileri sürülmektedir. Ne dersiniz?

— Her çeviride bulunması mümkün kusurlar vardır. Hele bir ülkede marksist terminoloji kurulmadan, marksist eserlerin çevirisi sırasında doğabilecek kusurlar, sadece terminolojiyi değil, kavramları da kuşaklar. Sol Yayınları, bu konuda, en az diğer yayınevleri kadar dikkat ve özen göstermiştir. Kusurlar, yeni baskılarda giderilmeye çalışılmaktadır. Şayet önce terminoloji ve kavramlar belirsiz, sonra çevirilere girilsin denseydi, bu tamamen yanlış olurdu, ve bugün hâlâ bu konuda tek adım atılamazdı. Yayınlarımız, diğer yayınevleriyle birlikte, devrimci eyleme gereken katkıda bulunmuştur.

●● Tercümelerin yanında telif eserlere, Türkiye ile ilgili çalışmalara yer verip verilmemesi meselesi üzerinde ne düşünüyorsunuz?

— Sol Yayınları, ancak kendi doğrultusunda telif eserlere yer verecektir; ve kendi doğrultusunda Türkiye ile ilgili çalışma ve araştırmalar doğdukça, bunlar, Sol Yayınları tarafından yayımlanacaktır. Diyebilirim ki, beş yıllık yayın hayatımıza bir ikinci beş yıl eklediğimiz zaman, bunun sonucunda çevirilerin yerini genel olarak telif eserlerin alacağı inancındayım.

TOPLUM YAYINEVİ

Toplum Yayınevi yönetmeni Remal İnanc 1935 yılında Diyarbakır'da doğmuş. 1955'den bu yana Ankara'da birçok basın ve yayın organlarında çalışmış. Dergi ve gazetelerde yazı ve hikâyeleri yayımlanmıştır. Toplum Yayınevi Mart 1964'de kurmuştur.

●● Yayınlarımızın şimdiki gelişimi hangi yoldadır?

— 1964'den 1970'e dek 40 kitap yayınladık. Başta beri tek amacım, geri bıraktırmış halkımıza ileri, öğretici ve kuşkusuz toplumcu eserler sunmak oldu. Bugün çıkardığımız her kitap, son yıllarda artan maliyet fiyatlarıyla hayli pahalıya malolmaktadır. Yayıncı olarak bu nedenle çok dikkatli bir seçme yapmak zorundayızdır: Hem inandığımız ideolojik doğrultuya aykırı düşünecek, hem de pazar sorununu karşılayacak. Dış koşulların zaman zaman insanı umutsuzluğa götüren görünümüne karşın, toplumumuzla birlikte, bir gelişme içinde olduğumuzu görüyor ve «atışa devam» diyoruz.

●● Bundan sonra neler yayınlamayı düşünüyorsunuz?

— Öğretici kitapları yanında, tutumumuza uygun yerli ve yabancı edebiyat örnekleri de yayınlamayı gerekli görüyoruz. Önemli günlerde Spartaküs (A. Koestler), Siyasal İktidara Karşı Direnme ve Devrim (Dr. Ç. Yetkin), Sınıf ve Tarih Bilimi (G. Lukacs), yayınlıyacağımız kitaplardan birkaçı.

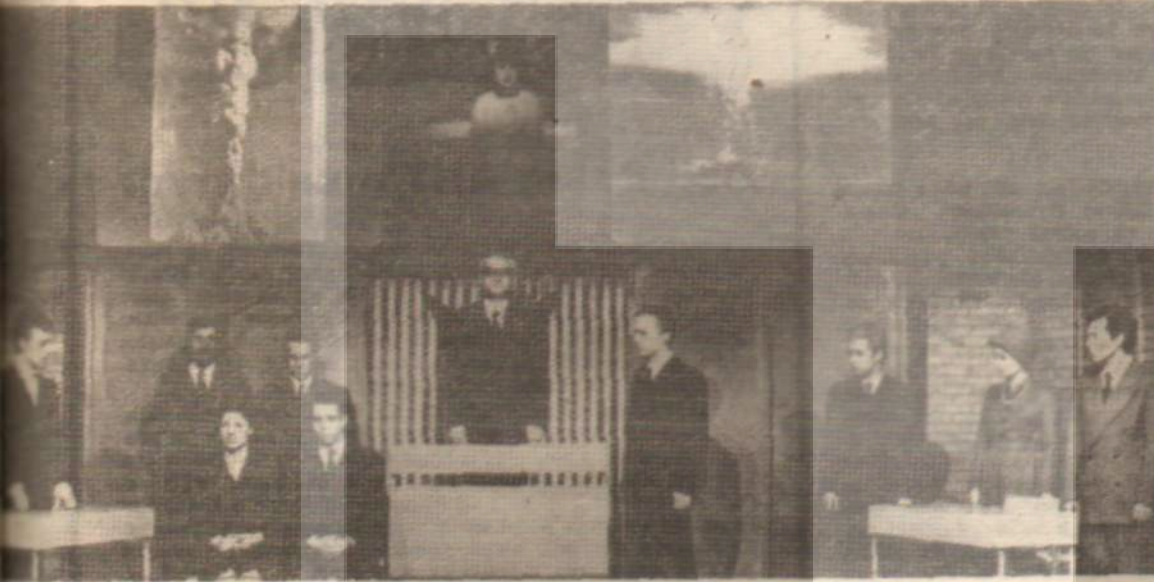
●● Yayıncılar arasında bir alan bölüşümü gerekli midir?

— Yayıncılar arasında bir alan bölüşümünden önce, yayıncılar arasında, özellikle aynı kavgayı sürdürenler arasında, karşılıklı gelip gidişi sosyal ilişkilerin kurulmasından yavaş. Bugün ülkemizde aynı konuda, hattâ aynı kitap nedeniyle yargı karşısına çıkan, yada çıkacak olan birçok yayıncı dostların birbirlerine düşmanca bakmaları çok düşündürücüdür. Durum böyleyken alan bölüşümü önerisi gündelik bir hayaldir. Önce bir dayanışma. Bir örgüt sözcüğü. Giderek, başta etkisiz olmasa da bir «yayın ahlakı yasası».

●● Yayınlarımız arasında toplumcu okuyucunun kendiliğe izlemesi gerekenler hangileridir?

— Özellikle şu kitaplarımızı salık vereceğiz: MİH Kuntulus Savaşımız (Ho Şi Minh), Sosyalist Türkiye (A. F. Cihan), Mektuplar (Lenin), Kapitalist Sömürme (A. Barjonet), Filipinler Gerilla Savaşı (Pomeroy) ve bir roman Ham Toprak (Turgenev).

NOT: Sosyal Yayınlar, anketimizin standard cevap hacmi içinde görüşlerini ve sorunlarını dile getiremeyeceğini bildirerek cevap vermemiştir.

SAHNEDE ROSENBERG'LER DAVASI
— Amerikan Emperyalizminin Yüzkarası —

toplumların kuzuya çevirmekle işe başlayacaklardır. Onun için de gerekirse savcılar, gerekirse yargıçlar, gerekirse başkanlar satın alacaklar; satılmayacak kadar yürekli kişilerle karşılaşınca da önce biraz şaşıracaklar ama, sonunda hiç tereddüt etmeden yollarına dikilen bu engelleri ortadan kaldıracaklardır. Kendileri ortadan kalkana kadar...

Rosenbergler, Amerika tarihinde birçok örneği görülmüş olan ve daha da nice görülecek olan kahramanlardan yalnızca ikisidir. Tek başlarına kalmışlar; gene de Amerika'nın korkunç düzenine kafa tutma gücünü bulmuşlardır. Bütün dünyayı ayağa kaldıran yargılama süreci suçsuz olduklarını ileri sürmüşlerdir. Gerçekten de Amerika'nın, satın almış savcılar F.B.I.'yi, C.I.A.'ı Rosenberg çiftinin atom casusluğu yaptıklarını ispat edememiştir. Ve bütün bunlara rağmen, gerçek bir güldürü gibi başlayan olay, güllüğe dönüşmeden drama dönüşmüştür; Amerikan emperyalizmi, can hayliyle, Rosenbergler'i elektrikli sandalyede öldürmüştür.

Ama aslında Rosenbergler suçludur. Amerika'nın emperyalistler emrinde adalet mekanizması onları boş yere öldürmemiştir. Çünkü Rosenbergler düzene başkaldırmışlardır. En büyük, bağışlanmaz suç. Eğer gerçekten atom casusu olsalardı bile Amerikalı emperyalistleri o kadar korkutmazlar, o kadar kızdırmazlardı. Çıkarları söz konusu olunca milyonları gözlerini kırpmadan ölüme gönderen, savcılar çıkartan sömürücüler iki kişiyi mi umursayacaklardı,

Ve böylece olay, emperyalist bir ülkenin yüz karası, ama öte yandan da kaçınılmayacağı bir suç olarak tarihe geçmiştir.

Şimdi aynı olayı bir Fransız yazarın kaleminden Dostlar Tiyatrosu'nda oyun olarak izliyoruz. Her şeyden önce Dostlar Tiyatrosu'nu böyle bir oyunu seçtikleri için kutlamak gerek. Amerika'da yürürlükte olan faşizmin neler yaptığını, neler yapabileceğini bizim seyircimize tekrar tekrar göstermekte büyük yararlar vardır.

Öte yandan oyun gerek yorumu, gerek oynanış bakımından büyük bir başarıya ulaşmıştır. Sahnelerimizde, böyle her yönden tamamlanan bir başarıyı epeydir görmemiştik. Dostlar Tiyatrosu, kuruluşundan beri ilk olarak amacına ulaşmış olmanın kıvançını yaşayabilir. Bundan sonra da onlardan aynı o lumlu niteliği sürdürmelerini isteriz.

İşçi tiyatrosu afişleri engellendi

Vatan Yahut Amerika adlı oyunu bir süreden beri Aksaray'da Mis salonunda oynamakta olan İşçilerin Tiyatrosunun iki elemanı, fişlerini asarlarken polisler tarafından nezarete alınmışlardır. Amerikanın bir tavukla sembolize edildiği afişte, tavuk Türkiye haritasına demirelli yumurtlamaktadır. Afişleri asarken nezarete alınan Mehmet Ulusoy ve Savaşkan Oral bir süre karakollar ve birinci şube arasında elleri kelepçeli olarak götürülüp getirildikten sonra serbest bırakılmışlardır.

Türkiye sanatçılar birliği kuruldu

Daha önce kuruluş çalışmaları sürdürüldüğünü bildirdiğimiz Türkiye Sanatçılar Birliği kuruluşunu resmen gerçekleştirmiştir. Birçok sanatçının kurucuları arasında bulunduğu Birlik, geçici yönetim kurulunu geçen hafta içerisinde seçmiştir. Başkanlığa Ercüment Behzat Lav, ikinci başkanlığa Nuri İyem, Genel sekreterliğe Aydın Hatipoğlu, Saymanlığa Orhan Taylan üyeliklere Panayot A. Baca, Orhan Murat Arıburnu, Gürol Sözen, Adnan Özyalçın, Güngör Dilmen, Ferit Öngören ve Ali Teoman Germener seçilmiştir.

halkın dostları

Devrimci Edebiyatın
Öncü Dergisi
çıktı

Ant Der: 699

Anadolu Burjuvazisi hangi niteliktedir?

Anadolu burjuvazisinin devrimci hareket açısından doğru şekilde değerlendirilebilmesinin sürekli araştırmalara bağlı olduğunu önceki sayılarımızda belirtmiştik.

TİP Genel Yönetim Kurulu'na geçen haftaki toplantısında sunulan raporda, Anadolu burjuvazisinin durumu şöyle değerlendirilmiştir:

«AP, öteden beri Türkiye'nin genel ekonomik politikasını belirleyen ve yönlendiren büyük toprak sahibi, büyük ticaret ve sanayi burjuvazisi, küçük ticaret burjuvazisi koalisyonunu temsil etmektedir. AP'ün genel politikasını çizen bütün ticaret ve sanayi burjuvazisi, sömürden payını alan ve bunun karşılığında oy mekanizmasını kontrol eden küçük ticaret burjuvazisini ve nihayet bütün toprak sahiplerini çatısı altında bir araya getirmiştir. Bugün Türkiye'nin içine girdiği ekonomik buhran, bu ittifakı temellerinden sarsmıştır. Büyük burjuvazi kendi gücüne güvenerek orta ve küçük burjuvaziyi ve onun politik temsilcilerini hakimiyeti altına almak, taviz vermeyen vazgeçmek eğilimindedir. Ayrıca, gerçekte ekonomik, sosyal nitelikte olan gerileme, düşme, yobaz küşvesine bürünen kanadının gittikçe laşlaşan taşınan hareketleri laşlığına bağlı bürokratik tabakayı ve batıl olma hevesinde ve batıl burjuva yaşamını sürdürmek isteyen yerli büyük burjuvaziyi tedirgin etmiş, bu çevrelerde hoşnutsuzluğa yol açmıştır.»

Büyük burjuvazide hoşnutsuzluk yaratan bu Anadolu burjuvazisinin durumunu Milliyet Gazetesi'nde Ali Gevgilili şöyle açıklamıştır:

«Odalar Birliği içinde patlak

Yormayın bu zavallı sosyeteyi

Size bir şey söyleyeyim mi, gece kulüpleri niteliğini değiştirdi artık, yeni müziğin temposu çok hızlı, az dans eden, bir kuluşe yemek ve iki laf etmek için gidenler bu zevki kaybettiler. Gürültülü bir program, durmadan yanıp sönen ışıklarla yorgun düşüyorlar. Kulüp sahipleri bu gerçeği de göz önünde bulundurup orta kusaklara da bir şeyler vermek zorundalar.

GÜL PERİ
(Akşam - 1.3.1970)

sermayedar kesimi, bir başka deyişle «özel sektör» arasında önemli gelişmeler olmaktadır. Odalar Birliği olayından hemen sonra bu köşede değinildiği gibi, günümüzde özel sektör monolitik (içinde bütünlük taşıyan) niteliğini çoktan geride bırakmıştır. Artık güçlenen sanayiciler, uzun yıllar özel sektöre egemen olan ithalatçılar ile siddetli bir egemenlik çatışmasına girmiş bulunmaktadır. Odalar Birliği olayı, bu çatışmalar arasında nisbi fakirleşmesi daha da hızlanan Anadolu egrasının, tüccar ve toprak sahibi, nihai hareketi olarak bir denbire kamu oyununa karşısına veren Prof. Erbakan olayından bu yana Türk burjuvazisinin çıkışıdır.

«Bugün, bir ucu ünlü ABD petrol devi Aramco'ya kadar uzandı öne sürülen belirli bir grup, içi ekonomik alandan usatlıkla siyasal plana çekerek, bu tepkiye MNP kanahıyla sahip olmağa çabamaktadır. AP'deki son 41'er olayı dolayısıyla Anadolu egraf ve mütegalibesinin tepkisinin anlamı ve niteliği bir kez daha günlük tartışma alanına çıkmıştır. Öyle ki, sermayenin belirli ellerde yoğunlaşması, tekelleşme ve yabancı sermaye konularında yaptığı sert çıkışlar bu hareketin önde gelen kişilerinin Anadolu milli burjuvazisinin sözcükleri diye nitelenmesine bile yol açmaktadır.»

«Türkiye'nin elli yıldır izlediği iktisat siyasetinin ekonomik ve sosyal yapıda artık önemli değişiklikleri yaratmak üzere olduğu, hiç kuşkusuz, doğru bir gözlemdir. Kurtuluş savaşını asker - sivil kadroları birlikte götüren egraf ve mütegalibe, üretim tarzı içinde sanayileşmenin günümüzde elde ettiği ağırlığın doğal bir sonucu olarak artık ekonomideki egemen durumunu yitirmekte; sanayi ve hizmetler kesiminin gittikçe dinamikleşmesine karşılık tarımın milli gelirdeki payı üçte bir oranının da altına doğru kaymaktadır. Bir başka deyişle, üretim tarzında bir değişiklik olmadığı sürece, Türk ekonomisinin bugünkü sürükleyici ve gelişitirici baş gücü sanayidir artık...»

«Tarih, sınıflar içinde gelişme ve gelişmelerin sessiz bir boyunu eğile sonuçlanmadığını göstermiştir. Gerçekten, bu tür gelişmelerin çok daha keskin ve sert olarak ortaya çıktığı Batı Avrupa ülkeleri özellikle gelişmekte olan sosyal grupların eski düzeni geri getirmeye yönelik gerici restorasyon çabalarıyla doludur. Anadolu egraf ve toprak sahibinin son tepkisi de aslında ilgi çekici bir dönemde ortaya çıkmaktadır. Bugün sanayileşmeyi hızlandırmak için AP iktidarı bile tarımda büyük toprak sahiplerini çok daha yüksek oranlarda vergilendirmek gerektiğini tanımakta, giderek, bir toprak reformunun ön koşullarını araştırmaya başlamaktadır. Bunlar, üretim tarzının elbette daha ileri aşamalara geçme yolundaki doğum sancıları ya da belirtileridir.»

«Anadolu burjuvazisinin sözcüğüne alınağa çalışan MNP ya da 41'er hareketleri bu gelişmeye, sosyal gruplar arasında yarattığı ve yaratacağı büyük sarsıntılar dolayısıyla bugün çeşitli isteklerle karşı çıkmaktadırlar. Ne var ki, özelelerine aykırı düştüğü gibi Türkiye'yi daha ileri aşamalara geçitici bir yörüngeden de şimdilik uzaktır. Bugün için orta da sadece başlarındaki kişilerce daha çok eski düzeni geri getirici yönde kullanılmak istenen önemli bir araç - tepki görülmektedir.»

Tencere dibin kara, seninki...

Atatürk bir gün İstanbul dönüşünde doğru İnönü'nün evine gitmiş, hiç parasızlıktan zengin olan kardeşi üzerine dikkatini çekmişti.

Kardeşinin sorumluluğunu üstüne almayan İnönü, kimli kimlatmamıştı.

İnönü politikada ahlaktan söz edemez ve hele her işin açıkça yapıldığı bir rejimde, yakuların kazancını nüfuz ticareti saymayla başkalarına bırakmalıdır.

VALİH RIFKI ATAY
(Dünya - 3.3.1970)

Sayın İnönü'nün Çankaya'da bir köşkü, Heybellada'da bir başkası, oğlunun Maltepe'de bir yahış varken Maçka'da Taşlık'taki arsayı Gedeleşle birlikte satın alması kim ne dedi? Üstüne sarmasıklarla sarış şık bir köşk de yaptırdı. Belediye nezaket gösterdi, «Manzarası kapamaması» diye önünü park yaptı.

Sayın İnönü'nün biraderini bir tarafa bırakınız. Fakat oğlu sayın Ömer İnönü ticaret yapmıyor mu? Bankalardan kredi almıyor mu? Hatta kredilerini ödeyemeyince bir konkordato yapıldı, alacaklılar hisselerine ne düşeceğini hâlâ elleri kolları bağlı beklemiyorlar mı? Sayın İnönü'ye kim ne dedi? Hiçbir şey!

ORHAN SEYFİ ORHON
(Son Havadis - 6.3.1970)

haftanın karikatürü

Sağ Basın ANT'a saldırıyor

Geçtiğimiz hafta sağcı basında ANT'a karşı «suçluların telaşı içinde» bir saldırı kampanyası açıldı. Kimisi «Yemini devrimcilerin dergisi ANT», kimisi «aşırı solcu ANT», kimisi «komünist ANT» diye dergimize saldırdılar. Haklıdır... Zira, ANT, din ve mukaddesat adına, fazilet adına söylemediklerini bırakmayanların maskelerini yırtarak gerçek çehrelerini ortaya çıkartmıştı.

Tercüman Gazetesi'nde Ergun Göze, «askerlere yapılan marksist - leninist propaganda»dan söz ederek bu propagandanın ters sonuçlanacağını söylemekte ve Endonezya örneğini vererek «General Nasution, kendisine bağlı birlikleri harekete geçirmiş ve korkunç bir Devrim İhaneti'ni başladığı noktada boğmuş, kazdığı kuyuya yuvarlanmıştır. Endonezya devrimi, bizim yemini devrimcilerin dergisi ANT'ta haftalarca mersiyeler okunarak ve milliyetçi subaylara küfredilerek anlatılmıştır.» demektedir. Eğer Bay Göze Nasution ve benzerleri gibi Amerikan ve Japon uşakların «milliyetçi» sayıyorsa, küfrümüz baki'dir.

Bugün Gazetesi'nde sıkıbaşlı Şule Yüksel Şenler ise, bir başka sağcı yazarla giriştiği polemikte, dergimizden «Dine ve dince mukaddes sayılan şahıs ve mefhumlara karşı menfi tutumları ile tanınmış solcu ANT» diye söz etmektedir. Hemen belirtelim ANT, dine ve dince mukaddes sayılan mefhumlara asla menfi davranmamıştır. Ama eğer açık(!)ların defalarca yayınladığımız Mehmet Şevket Eygi ve Şule Yüksel Şenler gibi din bezirganları «dince mukaddes sayılan şahıs» olarak görülüyorsa, onlarla savaşmak, en azından dine saygının gereğidir.

Bugün Gazetesi, yukarıda kışesi görülen yazısından ise, «Komünist ANT Dergisi, Çetin Özek'in marksist olduğunu itiraf etti» demektedir. Mehmet Şevket Eygi'nin diğer gazetesi Bâbüdde Sabah ise, geçen hafta yayınlanan «Satılmışlar» başlıklı yorumumuzu ele alarak «Aşırı sola, harekete geçmesi için çağrıda bulundu» başlığı altında «Aşırı solcu ANT Dergisi'nin son sayısında «Satılmışlar» başlıklı bir yorumla, sol tezekküllerin bu durumdan istifade ederek birlik haline gelmesi istenmektedir» denilmektedir.

Bugün ve Bâbüdde Sabah'ın hırçınlığının sebebi malumdur. ANT, geçen hafta aynı şahsa, yani Mehmet Şevket Eygi'ye alt bulunan iki gazetenin Demirel Hükümeti kontusunda yaptıkları iki yüzölçüm yayını bütün çıplaklığıyla, belgesel olarak ortaya koymuştur. Mehmet Şevket Eygi hapisten kurtulmak için yurt dışına kaçtı. Hükümet, halen çömezlerinden Hayrettin Bulut, her ikisinin de sahibi görülmektedir. Aynı şahsa alt bulunan her iki gazete, geçen hafta da ikiyüzlü yayınlarını sürdürmüştü. Bugün 41'leri tutup Demirel'e ve Yeminliler'e veriyansın ederken, Bâbüdde Sabah Demirel'i savunup 41'lere yüklenmektedir.

Her iki gazete ANT'a saldırırlarken, bu konudaki açıklamamıza en ufak bir cevap dahi vermemişler, din, dar okurlarının gözlerini boyamaya devam etmişlerdir.

Evet, ANT marksist bir dergi olduğunu, olayları marksist açıdan değerlendirdiğini açık açık belirtmektedir.

Ya Mehmet Şevket Eygi, Hayrettin Bulut ve benzeri din bezirganları? Bir yandan Demirel'e «mason» diye saldıran, öte yandan «mason» Demirel'i göklere çıkarırlar? İsrail dostu Amerika'ya dalkavukluk edenler? Dindarlık, fazilet, haydi canım sen de...